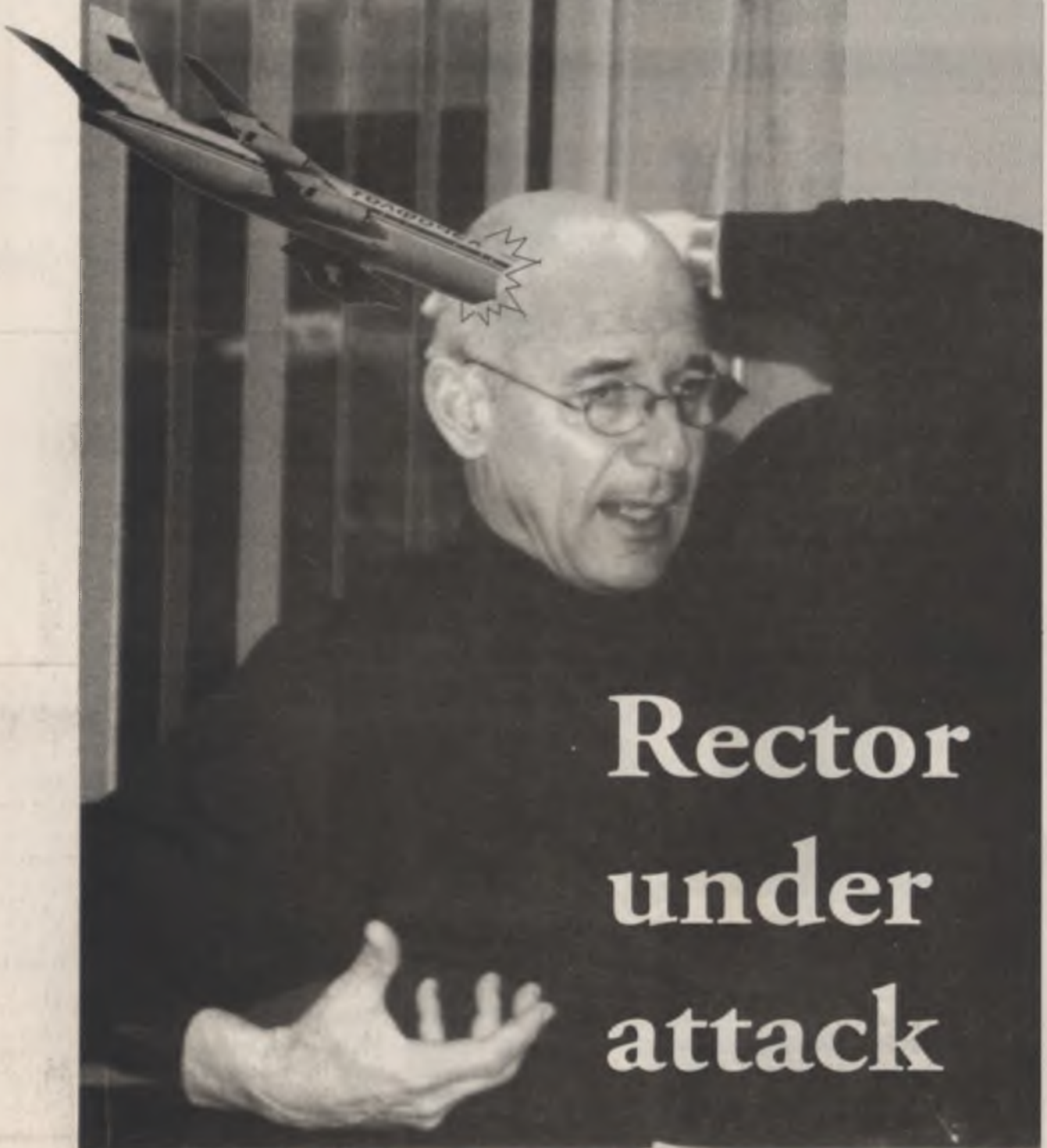

Verseprent / versprekkelijks (nieuws in juni, juli, augustus en september). Afgiftetantoor 1050 Brussel 5, V.U.: D. Vaccaro

De Moeial

Studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel in samenwerking met BSG, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur (19de jaargang / nummer 1 / 8 oktober 2001)

**Rector
under
attack**

Vissen met Heraclitus... Editoriaal

Vele zaken veranderen. Ook als je vindt dat het niet nodig is, wijzigt alles zich toch voortdurend. Dat werd zelfs lang geleden al in enkele gevleugelde zinnen bevestigd door de wijze Heraclitus. En ja, inderdaad, ook uw geliefkoosde periodiek werd getroffen door deze onverbidde hamer. Bepaalde drijvende krachten achter de Moeial van het voorbije academiejaar hebben namelijk andere oorden opgezocht. Terwijl de ene van de Spaanse zon geniet, vertoeft een andere kracht in het hoge noorden - maar dat belet natuurlijk niet dat we niet meer op hun raad en suggesties kunnen rekenen. En uiteraard, of wat dacht u, blijft de Moeial steeds voortbestaan.

Dit voortbestaan situeert zich nu echter wel -zoals u ongetwijfeld onmiddellijk is opgevallen- in een gebruiksvriendelijke A4-vorm, die, eens u hem vast heeft, uw hand niet meer loslaat. Dat de eerste Moeial van dit jaar wat later verschenen is, valt eigenlijk deels ook te wijten aan deze nieuwe vorm van publiceren. Maar als deze laattijdigheid de kwaliteit van de Moeial ten goede kan komen, is voor ons de keuze vlug gemaakt... Niet enkel in de samenstelling van de redactie of in de lay-out van uw blad is een grondige wijziging vast te stellen. Ook streven we dit jaar naar een nauwere samenwerking met de studiering Vrij Onderzoek (VO). Wat deze kring vertegenwoordigt en organiseert kunt u vernemen in ons speciale VO-hoekje (zie verder). Maar ik kan u alvast verklappen dat u niet bevreesd hoeft te zijn een arrogant of onbeschoft antwoord te ontvangen, mocht u hun knus lokaaltje eens willen betreden. Dit geldt

trouwens ook voor het redactielokaal van de Moeial. Iedereen is welkom. Bruist u van de creativiteit, maar u kunt het nergens kwijt?? Of bent u niet tevreden over een instantie aan de VUB, en niemand wil uw mening horen?? Wel, de oplossing ligt vlak onder uw neus. Spring eens binnen in ons lokaal en een glansrijke toekomst

merkingen of complimenten.
(moeial@vub.ac.be).

Wat doet de Moeial en waarom?

Ruwweg kan de Moeial omschreven worden als een kritisch blad dat met argusogen het doen en laten van de academische overheid op de voet volgt. Dit is de laatste tijd meer dan nodig, want de recentste trend om subtiele achterpoortjes te zoeken waarmee men alles tot de laatste steen tracht te privatiseren (restaurant, voetbalveld,...) - en alles hierbij dus financieel nadeliger wordt voor de student- vraagt om de nodige reacties. De Groten van de universiteit zitten namelijk met enkele financiële katers en trachten dit op te lossen op de rug van de studenten door bijvoorbeeld de huurprijzen van de studentenkamers te laten stijgen. Niks om zomaar

te laten overvliegen dus. Toegegeven, de structuur van de VUB is een complex geweven web, maar de geïnteresseerden kunnen in deze Moeial het artikel over de verschillende instanties

staat u te wachten. U kunt ons vinden naast het KulturKaffee in gebouw Y', waar eveneens het VO-lokaal gelegen is. Uiteraard kunt u ons ook steeds verblijden door een mailtje te sturen met reacties, op-

aan onze universiteit doornemen om zo een vrij gefundeerde basiskennis te verwerven over de samenstelling van onze academische overheid. Dit zou u misschien kunnen overtuigen van de belangrijke functie die de studentenvertegenwoordigers op zich moeten torsen, en tevens om in november even een stembiljetje in te vullen. Zo draagt u ondertussen ook een steentje bij om het beschamend lage quorum van de laatste jaren te overstijgen. Maar de deuren van de Moeial staan niet enkel open voor bitse opmerkingen inzake het academische beleid. Ook extra-universitaire gebeurtenissen krijgen een plaatsje in onze pagina's. Vindt u bijvoorbeeld ook niet dat die plezanterik in het Witte Huis wat al te vaak het doosje van Pandora heropent?? Of u heeft een uiterst boeiende lezing bijgewoond en u vindt het uw plicht om daar verslag over te doen tegenover de afwezigen?? U kent de weg naar ons lokaal.

Belangrijk is ook dat de Moeial al steeds een gereputeerd forum is geweest voor creatieve exploten, hilarische absurditeiten, poëzie, foto's of waar u uw gevoelens ook mee kunt afreageren: bij ons kunt u het kwijt.

Verder zullen wij dit jaar trachten de traditie in ere te houden, die door onze vorige coördinator weer nieuw leven werd ingeblazen, om in het KulturKaffee een kwaliteitsfilm te projecteren. Concrete informatie hierover kan jammer genoeg nog niet gegeven worden, maar wees gerust, u zal op tijd en stond al het nodige van ons vernemen.

Mauger Mortier

Inhoud

pagina 2
Editoriaal

pagina 4-7
VUB - handleiding

pagina 8
Tijdschema verkiezingen

pagina 9-11
Welcome Day (Forstis)

pagina 12-16
Buitenlandse Studenten

pagina 16-17
Academische Opening

pagina 18-19
Anti-globalisme

pagina 20-24
De Islam

pagina 24-25
Ponpon

pagina 26-27
De Fabeltjeskrant

pagina 28-30
Maverick

pagina 32-37
Vrij Onderzoek

pagina 38-39
Kultuurkrant

SUCCES ! FORTUIN ! AVONTUUR!
POPULARITEIT, ROEM ! GEUK IN DE LIETDE !

23 SCHRIJVEN HET OP
HUN BOEK ...

23 NIET, 23 SCHRIJVEN
VOOR

De Moeial !!

JOIN OUR
WINNING TEAM,
DE WEG NAAR SUCCES
LIGT VOOR JE OPEN!

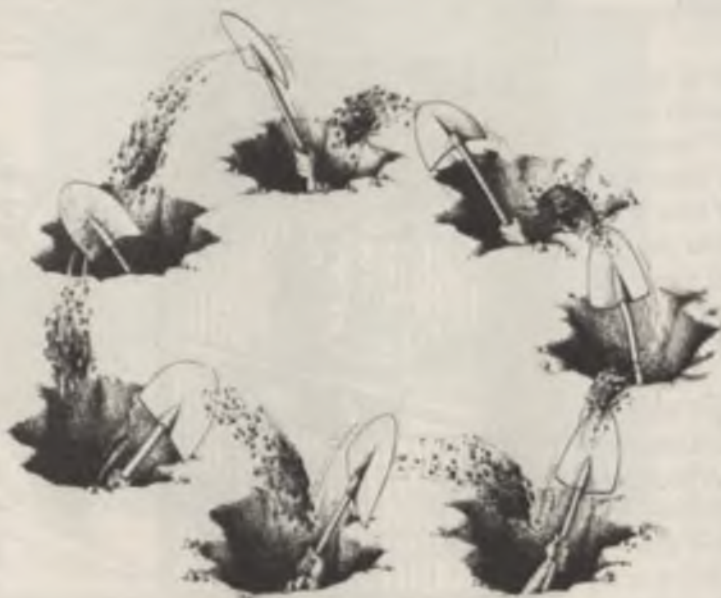
Ingewikkeld zegt u?

Voor diegenen die het niet wisten: de VUB wordt bestuurd! En hoe... In haar PR-publicaties pakt de VUB altijd uit met haar democratische besluitvorming en studenteninspraak. In de realiteit is het iets minder rooskleurig dan men altijd laat uitschijnen. Het aantal organen aan de VUB dat zich bezighoudt met het bepalen van het beleid en de dagelijkse werking is quasi oneindig en slechts in een beperkt aantal daarvan hebben de studenten zitting. Bovendien blijkt in de praktijk dat de studentenvertegenwoordigers daar weinig of niets in de pap te brokken hebben. Eigenlijk vooral niets...

Dit artikel is een poging om u wegwijs te maken in de belangrijkste instellingen van de VUB. Als dit de eerste keer is dat u er mee geconfronteerd wordt zal het u allemaal weinig zeggen maar dat neemt niet weg dat dit belangrijke informatie is. Het is namelijk een feit dat het grootste deel van de beslissingen die hier genomen worden de studenten aanbelangen terwijl het gros van ons er geen flauw benul van heeft. Als wij als studenten onze rechten willen verdedigen is het noodzakelijk om op de hoogte te zijn van de dossiers die op tafel liggen in het rectoraat, de sociale sector, de decanaten,... en daar waar nodig in te grijpen.

Dat is geen eenvoudige zaak want daarvoor is een gedegen dossierkennis en een sterk engagement noodzakelijk. Het is niet evident om als student dos-

siers die soms al tien jaar op tafel liggen onder de knie te krijgen en er kritieken op te uiten. Laat staan dat men er in slaagt om het beleid effectief bij te sturen. Alhoewel sommige volhardende studenten in het verleden reeds bewezen hebben dat het met veel geduld en doorzettingsvermogen wel mogelijk is, blijft dit eerder uitzondering dan regel.

Er wordt wel beweerd dat de VUB de meest sociale en studentvriendelijke Vlaamse

universiteit is maar dat eerste is niets meer dan een fabeltje, terwijl de VUB voor dat tweede niet meer doet dan lippendienst bewijzen aan de goede zaak. Een uitspraak zoals deze volstaat om de voltallige VUB-gemeenschap op stang te jagen maar achter pot en pint is niemand te beroerd om dat toe te geven en daarbij nog eens goed te lachen over hun lepe trucs waarmee ze de studenten weer eens goed gerold hebben.

Bovenaan de hiërarchie vinden we ook nog de, voor de studenten weinig voorstellende, **Senaat** terug. Alhoewel, het is daar dat men beslist over benoemingen en promoties voor proffen...

The place to be voor studentenvertegenwoordigers met politieke ambities is de **Sociale Raad (SoR)**. Dat is niet alleen de enige raad aan de VUB waar

de studenten in de meerderheid zijn en dus daadwerkelijk het beleid zouden kunnen bepalen, het is ook een goede springplank naar een carrière in de partijpolitiek. Reeds menig ex-voorzitter van de SoR heeft deze kans niet laten liggen. De Sociale Raad bepaalt het beleid van en oefent controle uit op de **Sociale Sector Studenten (SSS)**. Deze sociale sector beheert een aantal diensten die de studenten zeer sterk aanbelangen. Dienst Huisvesting is misschien wel de bekendste.

In de hoogste regionen van de VUB vinden we nog **het rectorencollege** en **het bestuurscollege** terug die instaan voor de dagelijkse leiding van de universiteit. In het bestuurscollege zetelen ook twee studenten. Net zoals in bijna alle instellingen waar de studenten toegang tot hebben, is ook daar hun rol beperkt tot die van passieve waarnemers. Hun marginale minderheidspositie voorkomt elke reële vorm van inspraak. Eén van de perverse effecten is wel dat de VUB haar beleid kan legitimeren tegenover de studentenpopulatie, aangezien deze –theoretisch gezien– betrokken werd bij de besluitvorming.

De Onderwijsraad regelt alle onderwijsaangelegenheden en vervult een functie aangaande advies, coördinatie en ondersteuning. Ze geeft advies op vraag van het Rectorencollege, het Bestuurscollege, de RvB of de faculteiten. Vanwege de complexiteit van de opdracht worden zowel beleidsvoorstellen als de uitvoering

van bepaalde opdrachten in commissies voorbereid en daarna behandeld op de Onderwijsraad. Deze commissies bestaan uit vertegenwoordigers van elke faculteit, inclusief studenten. Zo is er een commissie curriculum, kwaliteitszorg, middelen, en externe relaties.

Op een lager bestuursniveau komen we al meer organen tegen waarin de studenten verte-

genwoordigd zijn. Binnen de faculteiten is hoogste orgaan **de faculteitsraad** die voorgezeten wordt door de decaan. Naast de proffen, een deel van de assistenten en vertegenwoordigers van het technisch personeel vinden we ook vier studenten terug.

Een van de interessantste raden is **de Opleidingsraad** die jammer genoeg niet in alle faculteiten bestaat. Daarin zetelen studenten uit alle richtingen en van alle jaren die er normaal gezien hun zegje kunnen doen over de inhoud van de verschil-

lende vakken die worden gedoceerd aan de faculteit. Uiteraard wordt de inspraak niet altijd geapprecieerd door sommige proffen. Vaak haalt men dan ook een aantal spitsvondigheden uit de kast om de studenten te ontmoedigen deel te nemen aan de vergaderingen.

Het laagste beslissingsorgaan is **de vakgroep**. Daar komen de studenten in contact met de proffen waar ze les van hebben.

Men bespreekt er de problemen en dagelijkse werking van de vakgroepen.

Op het eerste zicht lijkt het alsof de studenten vrij goed vertegenwoordigd zijn in de belangrijkste organen maar in de realiteit is dat maar schijn. Het gros van de studenten is helemaal niet geïnteresseerd in wat er zich allemaal afspeelt in de vergaderlokalen van de VUB, waardoor er heel wat organen zijn waar de plaatsen die voor de studenten voorbehouden zijn helemaal leeg blijven, of er zetelen onwetende studen-

ten die geen banden hebben met de rest van de studentenvertegenwoordigers en daardoor weinig of geen informatie en macht hebben. Op deze manier hebben de proffen en de VUB-administratie natuurlijk vrij spel om over de hoofden van de studenten heen allerlei beslissingen te nemen. Een tweede probleem is dat heel wat mensen aan de VUB helemaal niet hoog oplopen met studenteninspraak. De studentenvertegenwoordigers worden maar al te vaak gezien als pottenkijkers die in het beste geval geduld worden. Men is dan ook niet te beroerd om ze zoveel mogelijk te ontmoedigen deel te nemen aan de vergaderingen, men licht de studenten aan het begin van het jaar niet in over het bestaan van de inspraakmogelijkheden, stuurt uitnodigingen te laat en naar het verkeerde adres op,... Vooral deze laatste truc is zeer populair. Zo maken sommige vakgroepen en faculteitsraden er een gewoonte van om de uitnodigingen met de agenda slechts een dag op voorhand op te sturen naar het thuisadres van de studentenvertegenwoordigers. Op deze manier komen de studenten die op kot zitten de vrijdagavond te weten dat er de voorbije week een vergadering was. Zelfs als de studenten er in slagen om alsnog op de vergadering te geraken zijn ze slecht voorbereid omdat ze slechts een avond hadden om de agendapunten door te nemen en zich daar een mening over te vormen....

De Sociale Raad (SoR)

De SoR voert, bepaalt en verzorgt het sociaal beleid, de dienstverlening in de sociale sector en, zoals een mooie VUB-brochure vermeldt, ook studentenactiviteiten. De diensten die zij exploiteren zijn huisvesting, restaurant, sociale dienst studenten, e.a.. Via verschillende commissies, zoals de commissie Huisvesting, Restaurant en Sociale Dienst Studenten zijn de studenten vertegenwoordigd en moeten de studenten inspraak kunnen hebben in al wat hen aanbelangt. In de SoR moet een meerderheid van studenten verkozen worden, hetgeen volgens haar statuten verplicht is. De interesse voor dit cruciale orgaan is vaak ondermaats, in die mate zelfs dat de verkiezing om de haverklap opnieuw moet gedaan worden omdat de opkomst te laag was.

De Sociale Raad kampt reeds vele jaren met een ontstellend democratisch deficit. De lage opkomst heeft als gevolg dat bepaalde studentenkringen heel zwaar kunnen wegen tijdens de verkiezingen. Om toch maar voldoende stemmers te verzamelen wordt er immers door de studentenverenigingen opgeroepen in het restaurant en in de lessen om te gaan stemmen. De eerste kanners die dan opgetrommeld worden hebben meestal zelfs geen flauw benul voor wat of voor wie ze stemmen, dus wordt er voor de goede gang van zaken ook nog eens vermeld welke kandidaten de voorkeur genieten. Aangezien De Lijst al vele jaren goede banden heeft met het BSG zijn het vooral hun kandidaten die aangeprezen worden. Dit is een slechte zaak omdat de mensen die voor De Lijst opkomen meestal niet bijster begaan zijn met de studentenbelangen maar meer met een mooi Curriculum Vitae, en wat staat er nu beter op het CV van een pas afgestudeerde dan een plaatsje in de SoR?

Het lot wil dat mensen die zich verkiesbaar stellen voor de SoR (en ook voor de RvB) meestal meer begaan zijn met hun eigen carrière dan met de studentenbelangen. Ze hebben dan ook niet veel zin om ten strijde te trekken tegen de VUB-administratie want daardoor zouden ze wel eens een van hun toekomstige brood-

heren op de tenen kunnen trappen. In het verleden is reeds duidelijk gebleken dat het SoR-voorzitterschap een ideale springplank naar een politieke carrière is. Dat is genoegzaam bekend onder opportunisten binnen de studentenbeweging.

In de SoR hebben de studenten het in theorie voor het zeggen omdat niet alleen de helft van het aantal leden maar ook de voorzitter studenten zijn. In de praktijk blijkt echter dat de studenten er zelden of nooit in slagen om hun agenda door te drukken. De veelal complexe dossiers worden voorbereid door de administratie van de SoR

onder het waarnemend oog van *Nic Van Craen*, coördinator van de Sociale Sector. Het is dan ook deze laatste die het beleid uitstippelt en de dagelijkse werking bepaalt. Normaal gezien is het aan de SoR zelf om het beleid te bepalen maar daarvoor wegen ze niet zwaar genoeg. De door de coördinator voorgekauwde dossiers worden meestal zonder enig probleem goedgekeurd, ook als het duidelijk in strijd is met de belangen van de studenten.

De hervorming op dienst huisvesting is daar een mooi voorbeeld van. De herziening van de huurprijzen werd als een sociale maatregel vermomd, maar was eigenlijk niets anders dan een verdoken besparingsmaatregel. U vraagt zich waarschijnlijk af hoe het komt dat de studenten zich zo gemakkelijk laten bedotten? Het antwoord is eenvoudig: incompe-

tentie en opportunisme. Uiteraard zijn niet alle SoR-leden incompetent en opportunistisch maar elk jaar opnieuw worden er veel te veel studenten van dat slag verkozen. Ze zijn opportunistisch want de enige reden dat ze opkomen voor de verkiezingen is het veilig stellen van hun toekomstige carrière, ze zijn dan ook niet van plan om moeilijk te doen tegenover het sterk gepolitiseerde VUB-personeel. Ze zijn incompetent omdat ze niet in staat zijn, of er helemaal geen zin in hebben, om zich door moeilijke en complexe dossiers te worstelen om op deze manier met kennis van zaken een beslissing te nemen. In de plaats daarvan laten ze zich liever leiden door *Nic Van Craen* en accepteren zijn voorstellen helemaal kritiekloos. Het hoeft geen verder betoog dat deze laatste op deze manier de stemmingen, en dus het beleid, volledig naar zijn

hand kan zetten. Met andere woorden: de studenten zetten zichzelf buitenspel!

Uiteraard zetelen er wel gemotiveerde en competente studenten in de SoR, maar zij krijgen wel constant de wind van voor. Alternatieve voorstellen worden zonder discussie afgeschoten wegens *onhaalbaar, onbetaalbaar, "maar we zitten nu al zo ver met de uitwerking van het originele plan"*,...En als het tot een stemming komt blijkt telkens dat een aantal studenten het niet aandurven om tegen de schenen van *Nic Van Craen* te schoppen door er een eigen mening op na te houden. Doordat maar de helft van de SoR-leden studenten zijn is het noodzakelijk dat ze eensgezind optreden en net daar loopt het mis. Sommige mensen zijn immers opportunistisch en incompetent. Maar dat had ik al eens gezegd...

Tijdschema Verkiezingen Raad van Bestuur en Sociale Raad Studenten

Maandag	08/10/01	Bekendmaking verkiezingen
Vrijdag	26/10/01	Einde kandidaatstelling (10u) Samenkomst verkiezingscommissie i.v.m. samenstelling kiesbureaus en i.v.m. de ontvankelijkheid der kandidaturen (15u)
Maandag	29/10/01	Bekendmaking kandidaturen (9u) Begin beroepsperiode tegen kandidatuurstellingen
Dinsdag	30/10/01	Einde beroepsperiode tegen kandidatuurstellingen (15u) Verkiezingscommissie in geval van beroep (16u15)
Woensdag	31/10/01	Oproeping der kiezers

VERKIEZINGEN EERSTE RONDE

Dinsdag	13/11/01	<i>Eerste Dag</i> -Campus Oefenplein van 9u45 tot 22u15 -Campus Jette van 9u45 tot 21u in de hall van gebouw A -Campus Rode van 11u tot 15u in de hall van het groot labo
Woensdag	14/11/01	<i>Tweede Dag</i> -Campus Oefenplein van 9u45 tot 16u15 -Campus Jette van 9u45 tot 14u in het cafetaria
Donderdag	15/11/01	<i>Derde dag</i> -Campus Oefenplein van 9u45 tot 16u15 -Campus Jette van 9u45 tot 14u in het cafetaria; van 14u tot 16u15 in de hall van Gebouw A -Telling
Vrijdag	16/11/01	Publicatie van de uitslag + begin beroepsperiode
Woensdag	21/11/01	Einde beroepsperiode Publicatie beslissingen

VERKIEZINGEN TWEEDE RONDE

Dinsdag	27/11/01	<i>Eerste Dag</i> -Campus Oefenplein van 9u45 tot 22u15 -Campus Jette van 9u45 tot 21u in de hall van gebouw A -Campus Rode van 11u tot 15u in de hall van het groot labo
Woensdag	28/11/01	<i>Tweede Dag</i> -Campus Oefenplein van 9u45 tot 16u15 -Campus Jette van 9u45 tot 14u in het cafetaria; van 14u tot 16u in de hall van gebouw A
Donderdag	29/11/01	<i>Derde Dag</i> -Campus Oefenplein van 9u45 tot 16u15 -Campus Jette van 9u45 tot 14u in het cafetaria; van 14u tot 16u15 in de hall van Gebouw A -Telling
Vrijdag	30/11/01	Publicatie van de uitslag + begin beroepsperiode

Welcome Day: de VUB als multiculturele universitaire gemeenschap.

Op 11 oktober organiseert forstis (FOReign Students Information&Integration Service), de jaarlijkse "Welcome Day", om de nieuwe buitenlandse VUB-studenten uit alle hoeken van de wereld feestelijk te verwelkomen. Elk jaar arriveren zo'n honderdvijftig nieuwe studenten van buiten de E.U. op de VUB. De meesten komen één van de zestien engelstalige postgraduaat-programma's volgen, anderen komen hier een doctoraat doen. Buitenlandse studenten vormen ruim 10% van de VUB-studenten. Hun aanwezigheid betekent een culturele verrijking voor de VUB-gemeenschap, en biedt kansen tot zinvol intercultureel contact. Met de Welcome Day willen we hiertoe een feestelijke aanzet geven. De Welcome Day wordt gesponsord door het Buro Ontwikkelingssamenwerking (BOW), adviesorgaan van de VUB inzake ontwikkelings-samenwerking. BOW kent o.a. beurzen toe aan studenten uit ontwikkelingslanden, en zelfs reisbeurzen voor studenten die naar een ontwikkelingsland gaan.

Aula Qd 14.00u: Officiële verwelkoming: de nieuwkomers worden toegesproken door diverse VUB-prominenten, met als kers op de taart Staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking Eddy Boutmans. Tussendoor mogen we even wegdromen bij de muziek van Hua Xia (pipa, Chinese luit) en Liling Huang (Zheng, Chinese Sitar). Aansluitend wordt het publiek uitgenodigd om op de "Fair Trade" receptie (verzorgd door UCOS) een ethisch verantwoord glas te heffen op de gezondheid van onze nieuwkomers.

En 's avonds is het FEEST! Iedereen kan in en rond het Kulturkaffee een vleugje komen opsnuiven van het kleurrijke palet aan culturele verscheidenheid aan de VUB

-Vanaf 18.00 u: "INTERNATIONAL FOOD FAIR". VUB-studenten uit (bijna) alle hoeken van de wereld bieden zelfbereide delicatessen land aan tegen democratische prijzen. Een culinaire wereldreis. Zorg dat je er op tijd bij bent, want hoeveel er ook gekookt wordt, het is elk jaar weer een overrompend succes, en...op is op!

-Omstreeks 21.00u : "DOBLE IMPACT". Deze eigenzinnige 5 koppige formatie creëert haar eigen sound door creatief te jongleren met latijnse ritmes zoals son, salsa, merengue, cumbia, maar ook andere muzikale invloeden. Tropische ambiance verzekerd.

-Rond 22u30 : "Dance to the Beats of the World". Pittige cocktail van dansbeats uit alle hoeken van de wereld, geserveerd door DJs "Global Beats": One World-2djs-Many Beats! Voor de Jetse studenten is er 's nachts gratis vervoer terug naar de campus.

En dan maar hopen dat we de buitenlandse studenten ook tijdens de rest van academiejaar het gevoel kunnen geven dat ze binnen de VUB-gemeenschap méér dan welkom zijn...

(Org: forstis, i.s.m. Dienst Cultuur en CIFS)

14u, aula Od:

Officiële verwelkoming

Prof. Dr. Benjamin Van Camp, Rector
Mevr. Els Ampe, voorzitter Sociale Raad
Mr. Feras Milhem, Commission on
Integration of Foreign Students (CIFS)
Dhr Jimmy Baas, Praeses Brussels Studenten
Genootschap (BSG)

Klassieke chinese muziek door Hua Xia (pipa) en Liling Huang (zheng)

Dhr. Yvan D'heur, Erevoorzitter Studiekring
Vrij Onderzoek.

Prof. Dr. Jean-Paul Van Bendeghem over het
Vrij Onderzoek, fundament van de VUB.

Muziek (id)

Prof. Dr. Marc Van Molle, Buro Ontwikke-
lingssamenwerking (BOW)

Prof. Frank Winter, Universitair Centrum
voor Ontwikkelingssamenwerking (UCOS)

Dhr. Eddy Boutmans, Staatssecretaris voor
Ontwikkelingssamenwerking

Muziek (id)

Aansluitend. Stoa: FAIR TRADE RECEP-
TIE verzorgd door UCOS

Forstis,

think local, act global

De FOReign STudents

Integration&Information Service werd opgericht in 1994, (dus lang voor de vermale-digde ASLK bank zichzelf de verwarring veroorzakende naam forstis toebedeelde...) naast de reeds bestaande "Dienst voor Buitenlandse Studenten". Beide diensten zijn onderdeel van de sociale Dienst en vallen dus onder de Sociale Sector. De dienst voor Buitenlandse studenten levert vooral persoonlijke administratieve en sociale dienstverlening, forstis helpt hierbij door de Buitenlandse studenten voor te lichten over alle mogelijke aspecten in verband met reis, aankomst en verblijf. Daarnaast is de 2e belangrijke taak

Buitenlandse studenten moeten zich, eens ze een vast adres hebben, inschrijven in het vreemdelingenregister van de gemeente. Na enige tijd krijgen ze dan hun identiteitskaart die ze jaarlijks moeten laten verlengen. Vaak loopt dit fout omwille van communicatieproblemen:

ze spreken doorgaans Nederlands noch Frans en er is niet altijd een ambtenaar beschikbaar die engels spreekt. Soms komen student onverrichterzake terug. Dit terwijl het soms weken tot maanden kan duren voor men een afspraak krijgt bij de gemeente. **forstis** zoekt elk jaar vrijwilligers om met buitenlandse studenten mee te gaan naar de gemeente. Geen "administratieve" vaardigheden vereist, Engels en Nederlands volstaan, een mondje frans is meegenomen. Interesse?? Contacteer forstis! **forstis?** Campus Oefenplein, gebouw Y (ingang medische dienst)- forstis@vub.ac.be - tel:02/6292369 !

integratie, en daar willen we het hier over hebben. Integratie is een veelbesproken term: het is niet de bedoeling buitenlandse studenten, die hier maar korte tijd verblijven, te "acultureren" of "assimileren". Integratie is hier een wederzijds proces: een vreemde groep kan zich niet zomaar integreren in een bredere gemeenschap (hier dus de "VUB-gemeenschap"), die gemeenschap dient zich daarvoor ook open te stellen. De buitenlandse student moet zich, met behoud van eigenheid, deel kunnen voelen van een gemeenschap die hem en zijn "anders zijn" aanvaard. Zo opgevat betekent integratie dat die gemeenschap veran-

dert. Ze wordt “cultureel verrijkt” door dit integratieproces. Of “multicultureler”, om nog zo’n veelbesproken term te gebruiken. Forstis wil hierin een katalysator zijn. Daarom zijn de activiteiten van forstis niet enkel toegespitst op de buitenlandse studenten, maar op de VUB-gemeenschap in haar geheel. Om de VUB-gemeenschap vertrouwd te maken met de eigen(aardig)heden van de buitenlandse studenten en zo bij te dragen tot “het zich openstellen voor de anderen”. Het bevorderen van openheid en tolerantie voor “anderen” kan echter gerust gezien worden als een nastrevenswaardig doel op zich -in de huidige maatschappelijke context zeker geen overbodige luxe. FORSTIS wil hiertoe een bijdrage leveren, niet enkel in functie van de integratie van buitenlandse studenten, maar in functie van een tolerante VUB-gemeenschap, en meer zelfs: in de hoop dat de studenten dit samen met andere waarden van de VUB mee uitdragen in de ruimere, wereldwijde samenleving. Dus: hou je ogen open voor de activiteiten van forstis, en als je een idee hebt, neem gerust contact op. Wil je op de hoogte blijven: stuur een mailtje naar forstis@vub.ac.be met de boodschap “info-service”: je ontvangt dan regelmatig newsbulletins.

forstis presenteert opnieuw

haar *woensdagavondje wereldmuziek* Kulturkaffee,

interkultuurkaffee

Na een pauze van 2jaar wordt dit initiatief weer opgepikt: Een avond om rustig te genieten van gevarieerde muziek uit verre streken, waar in een multiculturele sfeer ruimte is voor interculturele contacten. Kortom, waar mensen hun (en elkaars) culturele horizon kunnen verruimen.

Niet te verwarren met onze fuiven (Dance to the Beats of the World) maar...wie goesting krijgt mag gerust de beentjes uitslaan!

Noteer alvast deze data, andere volgen nog: 31/10, 14/11, 28/11, 19/12.

Commission on Integration of Foreign Students?

Zeg maar CIFS!

De CIFS is een van de advies commissies van de sociale Raad. Haar kern bestaat uit drie buitenlandse studenten, en één lid aangeduid door de Sociale raad. Anders dan de andere commissies beslaat het werkterrein van deze commissie niet één specifieke dienst, maar houdt ze zich bezig met alles dat integratie van buitenlandse studenten betreft. Daarom is het ook een commissie die open staat voor iedereen: zowel buitenlandse als Belgische studenten en personeel kunnen met raadgevende stem deelnemen aan de vergaderingen. Het belang van deze commissie voor de buitenlandse studenten kan moeilijk onderschat worden: vanwege o.a. het taalprobleem zijn de buitenlandse studenten immers niet of nauwelijks aanwezig in de verschillende raden van de VUB (hoewel de Belgische vertegenwoordigers er wel eens bij stil mogen staan dat zij ook deze 10 procent van de studentenpopulatie vertegenwoordigen). Enkel via de CIFS kunnen de buitenlandse studenten hun stem laten horen. Wie interesse heeft óm eens een vergadering bij te wonen, of een suggestie heeft voor de commissie, contacteert forstis, dat het secretariaat van de CIFS waarneemt. De CIFS heeft ook een eigen discussielijst:

stuur een mailtje naar

majordomo@listserv.vub.ac.be (Je zet best je signature op “none” om de software niet in de war te brengen) met volgende tekst in de message body (NIET in de Subject: header): subscribe_forstislist

Inter kultureel kaffee

Welkom?

De buitenlandse studenten worden op 11 oktober weer feestelijk verwelkomd aan de VUB. Zo'n welkomstfeest heeft natuurlijk een grote symboolwaarde, maar in hoeverre wordt er concreet aan gewerkt opdat ze zich hier thuis zouden voelen? De verblijfplaats is voor de buitenlandse studenten zeer belangrijk: het is hun thuis, ver van huis. Geen weekendtripjes naar ouders of familie met vuile was en lege tupperwaredoosjes, om 's maandags terug te keren met dozen vol microgolf-klare happen en een zak proper gestreken goed. Hun kamer is hun "full-time" woonst, voor studeren, slapen, koken, "de was en dep-las". A place to live.

Jaren geleden ontving Nelson Mandela aan de VUB, naast een eredoc-toraat, ook een brief van de Afrikaanse studenten: zij schreven hem dat de VUB haar buitenlandse studenten afzonderde in een ver-

sleten fabrieksgebouw (de beruchte "zeep-fabriek" op de Waverse Steenweg).

In 1996 zou de zeepfabriek eindelijk gesloten worden, nadat al eerder een nauwelijks betere locatie, de "Schipper-school" in Laken, gesloten werd. Op zich lovenswaardig, maar waar moesten de buitenlanders nu gehuisvest worden? De "commission on Integration of Foreign Students" stelde vast dat waar er eerst 160 kamers beschikbaar waren voor buitenlandse studenten, de dienst huisvesting nu voorstelde om 100 kamers beschikbaar te stellen. Volgens de dienst huisvesting een verhoging: voordien voorzag men slechts 40 kamers binnen de "gewone" studentenhuizen voor buitenlandse studenten. De 120 kamers in de Zeepfabriek en de Schipper-school werden voor het gemak even buiten beschouwing gelaten. Volgens de CIFS ging het echter wel degelijk om 60 kamers minder. Bovendien vreesde de CIFS dat de buitenlandse

studenten massaal in de Nieuwelaan gestoken zouden worden: de vroegere segregatie vervan-gen door een nieuwe segregatie. De CIFS vroeg compensatie voor het verlies aan kamers, en een spreiding. In de SOR werd uiteindelijk een com-promis gevonden: 120 kamers, verspreid over de verschillende locaties. Na enkele jaren bleek die beslissing een maat voor niets. In 1999 stelde de commissie vast dat de buitenlandse studen-ten op campus Oefenplein sterk geconcentreerd zaten in de Nieuwelaan, bovendien aan de achterkant waar treinen hen uit de slaap houden, en

de zon 's zomers de kamers tot sauna tem-peraturen brengt. Goed, er zijn ook Bel-gen die dit lot ondergaan, maar het feit staat wel in contrast met de beslissing tot spreiding. Bovendien voelden de buiten-landse studenten zich voor het oog van de hele VUB-gemeen-

schap, die hen elk jaar in oktober feestelijk ver-welkomt, vernederd tot tweederangsstudenten. In 2000 bracht de CIFS de zaak op de SOR, samen met een voorstel tot procentuele spreiding. Helaas: sommigen betwijfelden dat men destijds met "120 kamers, verspreid over de homes van de sociale sector", wel spreiding, laat staan "evenredige" spreiding, beoogd had: het huidige beleid was dus perfect in overeenstemming met de beslissing uit '96. De CIFS moest samen met de Commissie Huisvesting eerst maar eens een grondige evaluatie maken van de situatie. Oh ja, er werd ook nog beslist tot een prijsverhoging: buitenlandse studenten betalen nu 8000 Bef/maand voor hun VUB-kamer. De CIFS had zich hiermee akkoord verklaard, in de ijdele hoop op enig begrip voor hun aanklacht tegen de "con-centratie". Helaas, het akkoord inzake prijsverhoging werd dankbaar aangenomen, de klacht tegen de concentratie terzijde geschoven. Zo

brengeen een flink aantal kamers aan achterkant van de Nieuwelaan toch nog behoorlijk wat geld op...

In juli jl bracht de CIFS een document naar voren waarin uitvoerig gedocumenteerd werd dat de toevoeging "verspreid" zeer welbewust was gebruikt om "concentratie" te voorkomen. De cijfers van de CIFS lieten over die concentratie weinig twijfel:

-Campus Oefenplein: 8

-Nieuwelaan: 73 (waarvan 14 studenten op een flat), 58 kamers aan de achterkant, en 8 kamers aan de voorkant.

- Schoofslaan: 8

Opnieuw werd het voorstel tot procentuele spreiding (10% van elk studentenhuis voor buitenlandse studenten, waarbij het totaal aantal kamers gelijk blijft) voorgelegd. Er volgde een geanimeerde discussie, maar geen stemming. Wel werd beslist, overwegende o.a. "dat een evenwichtige spreiding van buitenlandse studenten dient gerealiseerd te worden.":

-de administratie de opdracht te geven praktische oplossingen te zoeken en de implicaties na te gaan

-de commissie Huisvesting en de Commission on Integration of Foreign students te verzoeken tegen november een document terzake op te stellen

-de administratie de opdracht te geven om, in afwachting van een beleidsbeslissing van de Sociale Raad, voor het academiejaar 2001-2002 de spreiding naar beste vermogen te realiseren". Een stap in de goede richting? In de loop van oktober zullen we weten hoe de administratie haar deel van de opdracht heeft uitgevoerd. Hopelijk beslist de Sor in november eindelijk tot een heldere, welomlijnde regeling.

Maar er is meer: hoe welkom voel je je als je na een zware reis (sommigen zijn echt dagen onderweg om hier te geraken), met het laatste restje van je krachten, eindelijk op die verre VUB aankomt, en je krijgt te horen dat je helaas je bagage terug ter hand moet nemen, en deels te voet, deels met de bus, naar een hotel moet tot je definitieve kamer op 1 oktober vrij is (als je tenminste tot de groep gerechtigden behoort), of tot je in de privé een kamer gevonden hebt?? Vroeger

boden "gastverblijven" tijdens de zomervakantie een oplossing: de studenten konden dergelijke gastenkamers voor enkele weken huren, zodat ze rustig hun formaliteiten konden vervullen en een kamer in de privé konden zoeken. Dit is echter opgedoekt omdat de opbrengsten niet opwogen tegen de inspanningen. Naar externe gasten heeft de VUB inderdaad geen dienstverlenende verantwoordelijkheid. Naar de pas gearriveerde buitenlandse student toe bestaat die verantwoordelijkheid echter wel. De vrijwilligers van het Reception Committee (buitenlandse studenten die op vrijwillige basis forstis en de dienst buitenlandse studenten bijstaan bij de opvang van nieuwkomers) vonden dit onaanvaardbaar, hierin bijgetreden door de CIFS. Brieven werden gestuurd: eerst naar de Dienst Huisvesting, vervolgens naar de Rector. Voor deze zomer leverde dit geen resultaat op, maar de zaak zal zeker een vervolg krijgen. En dat is nog niet alles: sinds dit jaar is in het modelcontract van Quartier Latin -door de VUB overgenomen en aanbevolen aan studenten en huisbazen- een verklaring opgenomen dat de huurder de kamer enkel als studieverblijf, en niet als hoofdverblijf zal gebruiken. Buitenlandse studenten zijn echter verplicht om zich op hun kamer te domiciliëren, en worden zo dus gedwongen in hun contract een valse verklaring af te leggen. Als ze al een contract krijgen natuurlijk, want huisbazen weten ook wel dat buitenlanders die clause noodgedwongen naast zich neer moeten leggen. Dit maakt de al precaire situatie van deze mensen op de markt van privé-kamers er niet gemakkelijker op. Het duurt dus langer om een kamer te zoeken, en er moet dus ook meer en langer beroep gedaan worden op een tijdelijke oplossing, die de VUB niet meer aanbiedt. Deze problemen zijn de laatste maanden op heel wat niveau's op tafel gekomen, het wordt nu afwachten wat er uit de bus komt. Eén ding staat vast: qua gastvrijheid naar buitenlandse studenten toe is er op de VUB nog heel wat werk aan de winkel. We kunnen (en moeten!) allemaal persoonlijk ons best doen, maar onze Alma Mater kan ook nog veel beter.

Brian Vatteroth

Brief naar huis van een buitenlandse student (China)

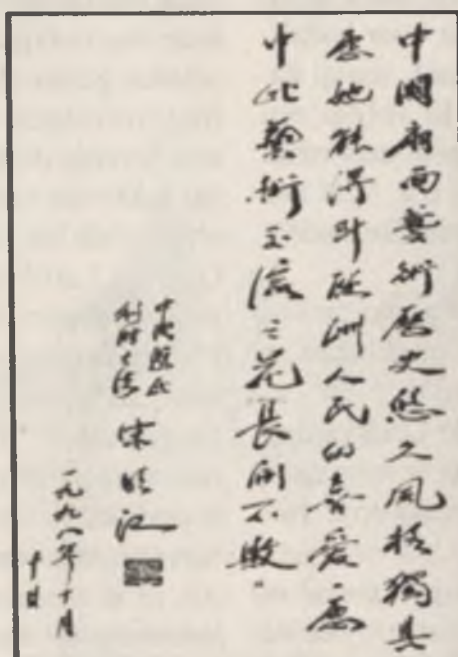
Hi!

It's not easy to sum up my first two months' life here in Brussels. I spent most part of July settling down myself within the university and its environ: getting a permanent address, setting up bank account, health insurance, enrollment (or "inscription" here in Belgium), application for ID with my local commune and shopping for the basic items. Thanks to my scholarship position, I was given priority and had a soft landing. Apart from the monthly installment, I moved into my dormitory room

the same day I arrived (some of the poor guys spend 2 weeks and thousands of BEF searching for accommodation!), meals for reduced prices, and above all, I don't have to work at restaurants! This August saw me traveling and sightseeing in Brussels and elsewhere (Antwerp, Louvain and Louvain-la-nouve) in Belgium. I visited places and museums that my Belgian friend admits has not visited. I would sit at terrace of a café, do some people watching over a drink, against background music by freelance artists. Those were the great opportunities for me to live the life of Europe and to

sense what freedom and tolerance mean.

I also pitched in a reception volunteer program for incoming new international students, attending preparatory meetings and taking a Ph.D.

student from Peru on a campus tour. The discussions in those sessions also offered me a rare and unique insight into the university politics over housing policies. Another milestone was passed last month when I made my first on-line purchase, subscription of the news magazine TIME. Along the four free issues came also a free electronic personal organizer. I imagine this would be very

difficult for countries with tight control on the free flow of information. I'm also glad that I'm going to meet smart people from around the globe. The university boasts a large body of international students, many from Africa.

They are the intellectual elite of their countries, hard working, helpful and doing a good job of integration into the society. In my program, I'm going to meet American and Canadians as well. I look forward to working with them. Sort of uncomfortable is that this vacation is wearing too long: three months in a row! I'm feeling a little bit guilty getting paid to do nothing except enjoying myself. Also a measure of boredom. For this reason, I cancelled my planned trip to Italy. I'm going to face a robust academic schedule coming up in October: 16 subjects plus one final thesis to be finished in a matter of 8 months. We are also expected to have a two-week internship with EU. How are you spending your summer?? I trust everything goes on very well with you.

See you again.

Yours,

Zho Zhang (Thomas)

“Onbegrijpelijk dat de rector dat tolereert!”

Naar aanleiding van de vele geruchten die reeds jaren de ronde doen over de behandeling van de buitenlandse studenten aan de VUB nam De Moeial contact op met Feras Milhem, de voorzitter van de Commission on Integration for Foreign Students (CIFS). Deze grijzende dertiger uit Palestina wist ons tactvol maar vastberaden te overtuigen dat de buitenlandse studenten inderdaad reden tot klagen hebben. In het ruim een uur durend gesprek had hij het over de CIFS die van het kastje naar de muur gestuurd wordt in haar zoektocht naar de verantwoordelijke instantie die hen zou kunnen helpen. De problemen zijn reeds lang bekend: buitenlandse studenten worden systematisch in de slechtste kamers gehuisvest, er zijn geen transitkamers voor de studenten die pas aankomen en de sociale sector is niet echt behulpzaam in het zoeken naar een oplossing.

Feras Milhem: “Het spreidingsbeleid is reeds een oud zeer. De buitenlandse studenten worden systematisch aan de achterzijde van de Nieuwelaan gehuisvest. Die vinden dat natuurlijk niet aangenaam en vinden dit discriminerend. De Nieuwelaan is niet alleen het meest bouwvallige gebouw met koten, het bevindt zich ook naast de spoorweg. De buitenlandse studenten krijgen dus de aller-slechtste koten die de VUB bezit. Nochtans heeft de SoR in 1996 besloten om de buitenlandse studenten over de Nieuwelaan, de Schoofslaan en de campus te spreiden.”

Dat de buitenlandse studenten dit discriminerend vinden is terecht. Ze zijn gewoon het slachtoffer van het beleid van Dienst Huisvesting. In een poging om deze rendabel te maken worden alle trucs uit de doos gehaald. Een beetje discriminatie gaat men daarbij niet uit de weg. De machtspolitiek van het diensthoofd, Ludo Reuter, is reeds langer berucht. Omdat Belgische studenten niet bereid zijn om 8600 BEF te betalen voor een kot aan de treinzijde van de Nieuwelaan dumpen er zoveel mogelijk buitenlandse studenten die allemaal 8000 BEF moeten betalen. Op deze manier int Dienst Huisvesting veel geld voor koten die eigenlijk onverhuurbaar zijn. De beslissing om de buitenlandse studenten te spreiden negeert Ludo Reuter in het belang van zijn heilige begroting.

Feras: “Ludo ontkende lange tijd het bestaan van deze beslissing. Vier maanden geleden moest hij wel toegeven toen we hem met de documenten confronteerden. De buitenlandse studenten zijn ontgoocheld in de VUB. Ze willen niet perse allemaal op de campus zitten. Het enige dat ze willen is een fair en niet-discriminerend spreidingsbeleid. Zo wordt hen ook de kans ontnomen om zich te integreren. Bovendien liegt men op huisvesting: men beweert dat buitenlandse studenten alleen maar een kot op de Nieuwelaan kunnen krijgen. En raar maar waar: als men een flinke ruzie begint blijkt het plots toch anders te kunnen... Enkele VUB-personeelsleden brengen de reputatie van de VUB in het gedrang. Het is onbegrijpelijk dat de rector dat tolereert!”

Veel buitenlandse studenten besluiten na een tijdje om de privé-markt op te zoeken, maar ook daar wordt het hen niet gemakkelijk gemaakt. De standaardcontracten die de VUB oplegt aan huisbazen die samenwerken met Dienst Huisvesting bevatten immers een clausule die verbiedt dat de student zich daar domicilieert. Voor studenten die zelfstandig leven en wonen zoals de buitenlandse studenten vormt dat natuurlijk een probleem. De vele racistische huisbazen in Brussel misbruiken deze paragraaf dan ook voortdurend om buitenlanders te weigeren.

Feras: “Bovendien worden we niet bepaald hartelijk onthaald. Er zijn geen transitkamers waarin pas

aangekomen studenten te slapen kunnen worden gelegd. Deze worden daardoor verplicht om in een jeugdherberg of een hotel te slapen totdat ze een kot vinden. Dit neemt een stevige hap uit hun budget terwijl de VUB dat gemakkelijk zou kunnen voorkomen door een aantal koten ter beschikking te stellen.“

De buitenlandse studenten hebben deze problemen uiteraard aangekaart bij Nic Van Craen, coördinator van de Sociale Sector en Ludo Reuter, maar zonder enig resultaat. Deze vonden beide dat ze niet verantwoordelijk waren voor dit probleem en zonden de CIFS wandelen.

Feras: “Wegens de hoogdringendheid besloten we dan om een brief aan de rector te zenden om onze noden kenbaar te maken. Dit veroorzaakte veel wrevel bij Nic Van Craen en Ludo Reuter, omdat die zich gepasseerd voelden maar zij weigerden ons te helpen! Frank Winter, attaché van de rector stond ons te woord en legde onze problemen voor aan het rectorencollege. Deze vertrok dan naar Ludo Reuter om te kijken in hoeverre een oplossing mogelijk was. Tevergeefs. Het is duidelijk dat voor de VUB financiële en praktische bezwaren primeren boven de morele plicht om voor een menswaardig onthaal te zorgen.”

Ondertussen had ook Els Ampe, voorzitter van de Sociale Raad, toegegeven dat hun eisen gegrond zijn. Maar zij verwees dan terug naar de rector voor een oplossing. Met andere woorden: de buitenlandse studenten worden van het kastje naar de muur gestuurd.

Feras: “Daarmee hielden de pesterijen nog niet op. De CIFS wou de buitenlandse studenten over de problemen verwittigen via e-mail. Toen we aan Bruno van FORSTIS (Foreign Student Integration Service) vroegen om dat door middel van de groepslijst te versturen kwam er een kink in de kabel. Nic Van Craen hield dat tegen, nu zijn we drie weken later en de mail is nog altijd niet verzonden.”

Ondertussen zit deze kafkaïaanse situatie nog altijd muurvast en is het grootste slachtoffer, behalve de buitenlandse studenten natuurlijk, Bruno van FORSTIS die elke dag twee à drie overuren maakt en in het weekend komt werken om studenten uit de nood te helpen. De VUB op haar mooist...

Dissonante

“En toen dacht ik, commilitones:

Waarom dragen wij Bologna niet in onze harten?

(olé-ola)

Speelt de academische vrijheid zoveel parten? (olé-ola)

Zwijg me van bachelors en masters zonder inhoud (olé-ola)

Geef ons een diploma dat zijn waarde behoudt (olé-ola)

Waar gaan we geld voor de extra studie jaren halen? (olé-ola)

Helpt Marleen ons of moeten pa en ma betalen? (olé-ola)

Trek ons uit de Bologna-brij

En daar die fusies nog eens bij...” (De Zangfaculteit, meer info: dzf@vub.ac.be)

Dit uitsluitend uit “Liefde voor d’unif”, naar het nummer “Liefde voor muziek” van Raymond van het Groenewoud, werd op 2 oktober jl. door de Zangfaculteit op de academische openingszitting gebracht en... op een daverend applaus ontvangen. Het nummer volgde na drie plechtige speeches van respectievelijk de voorzitter van de Raad van Bestuur, Prof. Dr. Rik Van Aerschot, de vertegenwoordiger van het assistierend academisch personeel (AAP), Dr. Cathy Macharis, en de voorzitter van de Sociale Raad (SoR), juffrouw Els Ampe. Elk op hun manier hielden zij een pleidooi voor een universiteit waar de studenten zich in de eerste plaats kunnen ontplooiën. Bijvoorbeeld vermeldde Prof. Rik Van Aerschot, in het kader van een pleidooi over mondialisering en de maatschappelijke krachten die hiermee gepaard gaan, dat het “niet kan zijn dat een universiteit instapklare werknemers zou afleveren” en dat het “onze taak is de kennis te verbeteren, en de kennis om kennis te verwerven op te drijven.” Dr. Cathy Macharis wees vervolgens op de benarde situatie van de assistenten aan onze Alma Mater. In een korte, krachtige toespraak maakte ze duidelijk dat “de werklast van iedereen verhoogde, terwijl de toekomstperspectieven vervaagden” en dat “de wanverhouding tussen aantal studenten en aantal begeleidend personeelsleden ervoor zorgde dat de

klanken aan de V.U.B.

onderwijstaak van de AAP-en een full-time bezigheid werd." Daarmee werd de trend gezet voor juffrouw Els Ampe die enerzijds de economisering van ons onderwijs aanklaagde en anderzijds de blijvende ongelijkheid tussen het professorenkorps en de studenten in vraag stelde. En, tenslotte wees ze nog op "het gebrek aan een up-to-date ICT-beleid aan de universiteit."

Op dat moment, beste mensen, konden alle aanwezigen waarnemen hoe onze Rector, Prof. Dr. Benjamin Van Camp, letterlijk met de handen in het haar zat. Drie speeches na elkaar stelden immers de houdbaarheid van ons universitair systeem met steeds minder middelen, doch steeds meer gegadigden in vraag. Het was duidelijk dat iedereen een krachtadig antwoord van de Rector verwachtte. Vooraleer hem aan het woord te laten, maakte echter de Zangfaculteit strategisch gebruik van het muzikaal intermezzo om de op til zijnde implementatie van de Bologna verklaring met bovenstaande citaat op sublieme wijze aan te klagen. In acht aforismen vatten zij de prangende problematiek van deze fel omstreden declaratie samen. Het applaus dat volgde op hun puike muzikale vertoning maakte de eensgezindheid, maar tevens de verwijfeling van het publiek duidelijk.

Toegegeven, onze Rector stond op dat moment voor de quasi onmogelijke opdracht om met zijn toespraak het publiek te overtuigen en op zijn hand te krijgen. Maar zijn openingszin "het kan niet worden ontkend dat het departement onderwijs van de Vlaamse Regering er in geslaagd is het debat over de toekomst van het hoger onderwijs hoog op de publieke agenda te plaatsen" was meteen een flater van formaat. Bent U vergeten, mijnheer de Rector, dat het de studenten van de VUB waren die, met de driedaagse bezetting van het administratieve gebouw M in februari jl., de aandacht van de nationale en internationale pers vestigden op de toenemende druk van economische krachten en de toepassing van de marktlogica in het debat over hoger onderwijs? Verder in de speech vond u het blijkbaar nog nodig om juffrouw Els Ampe een veeg uit de pan te geven omdat ze het waagde op een genuanceerde manier het ICT-beleid aan onze universiteit aan te klagen. Bijzonder kinderachtig, maar waar-

schijnlijk was u een beetje kwaad.

Verder stelde u vast dat het Vrij Onderzoek, als kritisch wetenschappelijke methode, door elke vorser en dus ook aan elke universiteit haar naam waardig wordt aanvaard, aangezien het de noodzakelijke basis vormt

voor goed wetenschappelijk onderzoek. "De pioniers van het Vrij Onderzoek als methode, de VUB en de ULB, hebben maatschappelijk gelijk gekregen". Maar daarmee is

de levensbeschouwelijke zending van onze universiteit echter niet overbodig geworden. Onze Benjamin ziet voor de VUB en haar studenten als toekomstige wereldburgers immers een opbouwen de rol in de multiculturele samenleving weggelegd. Bij deze nodigen we de Rector graag uit om de artikelen over het VUB-huisvestingsbeleid tav. buitenlandse studenten (pp.12-16) er eens op na te lezen. Niet bepaald een schoolvoorbeeld van de vrijzinnig humanistische boodschap die de VUB beweert uit te dragen.

Tenslotte had Van Camp het over de nakende bestuurlijke associaties, de netwerkvorming tussen universiteiten en hogescholen die in het Vlaamse onderwijslandschap aan de gang is. Deze vormen "een unieke kans om de mogelijkheden van Brussel optimaal te gebruiken en een volwaardig en competitief hoger onderwijs aan te bieden". De Rector ziet deze associaties liefst op regionale en thematische basis ontstaan (maar de grondwettelijke onderwijsvrijheid verliest hij hier even uit het oog). Op die manier zouden de schaarse middelen op een economisch efficiëntere manier kunnen worden aangewend. Deze associaties zouden de student een beschermende ruimte bieden om zich ten volle te ontplooiën in hun vakgebied. Die bescherming zou vooral ouders van jonge studenten aanspreken. Excuseer?! Was dit een verdoken allusie op het goed in de markt liggende onveiligheidsgevoel in onze samenleving? Verwarde onze Rector hier even 'humanisme' met 'populisme'?

Globalisering?

Neen tegen de al dan niet gecorrigeerde globalisering.

De zomerse komkommertijd is dit jaar een beetje uitgebleven. Dat er 'grootse dingen' gaande zijn werd reeds ingeluid te Güteborg, een gevoel dat volledig werd bevestigd met de gebeurtenissen in Genua. Ten slotte waren er de terroristische aanslagen op het WTC en het Pentagon op 11 september. De beelden van de ineensstorting van de tweelingtorens zitten nog vers in het geheugen. In de gegeven context riepen deze bij mij alvast het bijbelse beeld van de torens van Babel op. Wie ooit het geluk had een bezoek te brengen aan Manhattan, werd wellicht getroffen door het 'the sky is the limit' ideaal dat in de architectuur tot uiting komt. Veel anti-globalisten zullen wellicht (terecht) onderkennen dat de aanslagen op twee belangrijke symbolen van de V.S.A niet zo maar uit de lucht kwamen vallen (figuurlijk dan). Het arrogante imperialisme van de zelfverklaarde supermogendheid brengt de ware aard van de derde wereldproblematiek en de dreigende ecologische rampenscenario's aan de oppervlakte. Het is duidelijk dat de sociale en ecologische ellende die deze globe treft kan worden herleid tot een ongebreideld, niets ontziend kapitalisme. Dit werd juist gesym-

boliseerd door het WTC. Het Pentagon geldt als symbool van de strijd tegen allen die niet akkoord gaan met het dogma van de vrije markt. Dit bestaat eruit dat een niet gecorrigeerde markteconomie een evenwicht-

tige groei en ontwikkeling voor alle economische factoren garandeert. De talrijke hongersnoden en de ondervoeding van zowat achthonderd miljoen mensen bewijzen evenwel dat deze overtuiging geen steek houdt. Een economie is slechts stabiel als er sprake is van een verzekerde vraag, een voorwaarde die door de wereldmarkt niet kan worden gegarandeerd.

De vraag is welk alternatief de

zogenaamde anti-globalisten naar voor schuiven. Allereerst is de verzamelnaam 'anti-globalist' pijnlijk slecht gekozen. Weinigen stellen een geglobaliseerde economie immers in vraag. Zonder wereldeconomie geen koffie, geen bananen, geen couscous. Er zou dus niets fout zijn met het onderhouden van handelsrelaties met andere regio's. Dergelijke contacten moeten alleen in een democratische eerlijke sfeer gebeuren. Er moeten bovendien sociale vangnetten worden voorzien, opdat bepaalde regio's bij een mogelijke crisis niet ten onder zouden gaan. Deze protestgroepen bepleiten dus een reeks sociale en ecologische restricties op de huidige wereldwijde economische activiteit.

Deze ideeën zijn eigenlijk niets meer of niets minder dan een extrapolatie van de ons welbekende West-Europese welvaartstaat op de gehele wereld-economie. Tegen een dergelijk alternatief kunnen een aantal argumenten worden ingebracht. Ten eerste is het duidelijk dat een welvaartstaat slechts functioneert in periodes van groei. In tijden van hoogconjunctuur is het heel wat realistischer om eerlijke prijzen te betalen aan derde wereld producenten dan in tijden van reces-

sie. Wie zich een beetje heeft verdiept in de naoorlogse geschiedenis, weet dat het keynesiaanse model wel succesrijk was in de golden sixties, maar in de daaropvolgende recessie door neoliberale politici werd onderuit gehaald. Een afstemming van lokale economieën op de wereldmarkt, is dan ook onverantwoord. Het verleden leert ons dat in tijden van crisis elke vorm van ethische beperkingen vervaagt en verdwijnt.

Ten tweede meen ik dat we moeten afstappen van het dictaat van de economische groei. Het is manifest fout te veronderstellen dat groei meer gelijkheid zou brengen, wel integendeel. Door de algehele overwaardering en overcompensatie van het zogenaamde ondernemersrisico, is het de kapitaalbezitter die de winsten opstrijkt. Met andere woorden: wie rijk is wordt ook in een sociaal gecorrigeerde economie nog rijker, omdat hij al rijk is. De organisatie van minimumlonen en werkloosheidsverzekering kan en zal daar niets aan veranderen. Correcties zijn in het huidige bestel nooit van die aard dat ze fundamenteel herverdelend werken.

Ten derde moeten we ons de vraag stellen of de huidige productiestructuren ecologisch wel verantwoord zijn. Kan de formulering van een aantal sociale, ethische en ecologische beginselen genoeg 'corrigeren' inzake monoculturen, afvalbergen, overproductie, legbatterijen en andere systematische dierenmishandeling? Ik meen dat het fiasco van Kyoto heel mooi heeft aangetoond dat

een dergelijke aanpak een complete utopie is.

Is er dan een waardig alternatief voor de huidige economische structuur? Jawel, in plaats van het 'the sky is the limit' ideaal aan te hangen moeten we terug naar het 'small is beautiful' ideaal. Concreet doel ik op het afstemmen van lokale productie op lokale vraag. Welke argumenten kunnen hiertoe worden geformuleerd? Ten eerste biedt een lokale markt veel meer zekerheid en stabiliteit dan een wereldmarkt. Er is immers sprake van een gediversifieerd aanbod voor een gediversifieerde en verzekerde vraag. Ten tweede verzekeren de vertrouwensrelaties in een lokale economie duurzame productie en consumptie. De kwaliteit van de producten neemt sterk toe dank zij de nauwe band tussen producent en consument. Deze relaties impliceren bovendien een hogere waardering van consumptieartikelen, een gegeven dat in ons huidig bestel erg ontbreekt. Ten derde is een dergelijk alternatief ecologisch beter verantwoord. Het achterwege blijven van een massale vraag betekent het einde van agrarische massaproductie. Er is geen nood meer aan monoculturen, legbatterijen en veefabrieken. Deze schets wordt wellicht afgedaan als utopisch en weinig

realistisch. Verhofstadt situeert een dergelijk pleidooi voor een zekere autarkie bovendien onder het vaandel van kortzichtige

extreemrechtse jongeren. Hij wijst er in zijn open brief op dat een globalisering ook een cultureel gegeven is, waarbij verschillende culturen intensieve contacten onderhouden en van elkaar leren. Traanvocht breekt uit bij het horen van zoveel idealisme, helaas maakt de

nog steeds in voege zijnde migratiestop deze woorden weinig geloofwaardig. Ook de vermeende anti-globalisten zullen een betoog voor 'lokalisering' wellicht een verarming vinden. Ik herhaal dat we er ons bewust van moeten maken dat een welvaartsstaat op wereldschaal een volstreekte mythe is. Een pleidooi voor kleinschalige economieën biedt ons evenwel een nieuwe visie op ontwikkelings-samenwerking. Het moge voor allen duidelijk wezen dat de "geef ze geen vis, leer ze vissen" aanpak geen steek houdt. Het is perfect mogelijk kleine projecten op te zetten die ontwikkeling van stabiele onafhankelijke lokale economieën beogen.

Griet Vermeesch

Just Blame the Islam...

De Islam: schuldig of onschuldig?

De laatste weken nam de spanning tussen moslims en niet-moslims in vele landen enorm toe. De aanslag in Amerika heeft duidelijk belangrijke veranderingen teweeg gebracht in onze opinie betreffende de Islam. Maar laat ons even kalm blijven en rustig naar de feiten kijken zoals ze zijn. De vraag die ik mij stel is : is de islam echt verantwoordelijk voor de aanslag of waren de terroristen slechts uit op politieke doelen. Wat zegt de ethniciteit van een persoon over diens geloof ? Hoe reageert de moslimwereld op de aanslagen? Wie had er baat bij zo een aanslag?

Er zijn onnoemelijk veel vragen die men zich kan stellen betreffende een godsdienst die men nooit heeft willen leren kennen. Nochtans ga ik ervan uit dat een toenadering tot iets wat men niet kent een betere platform creëert waarin interactie tussen verschillende culturen, godsdiensten etc, alleen maar verbeterd kan worden.

Voor Jan met de pet is het allemaal zo vreemd; een God die Allah heet, een profeet van een Arabische afkomst een boek dat na Jezus werd gezonden... Soms wordt het hem allemaal teveel en kiest hij liever voor hetgeen hij kent, hetgeen waarmee hij is opgegroeid; de kerk, de pastoor of de westerse filosofen die zich alleen maar bezig houden met de ratio, de nous, de kennisleer etc...

Velen weten zelfs niet veel over Jezus. Welke taal sprak hij??

De gelijkenissen tussen de 'oorspronkelijke' versie van het Christendom en de islam zijn heel groot. Een voorbeeld. Het woord dat Jezus in de mond nam om God aan te roepen was Allaha ;

Het is een hebreuws dialect (het aramees) en de moedertaal van Jezus. Het woord Allah wordt gebruikt door de Arabieren, beide talen zijn semitische talen.

De bedoeling is niet om uit te breiden over het Christendom.

De islam is een praktische godsdienst. Het is een godsdienst die gebaseerd is op absolute monotheïsme. Zodanig dat elke poging tot vergelijking met Allah (= God), als een heiligschennis wordt beschouwd.

Islam is een Arabisch woord dat vele betekenissen kent waaronder de voornaamste; vrede. In de context van de godsdienst wordt met islaam de absolute onderwerping van de mens aan zijn Heer bedoelt.

Het is heel belangrijk om de basis te begrijpen wil men de rest van de Godsdienst ook begrijpen. Om een moslim te zijn moet men zonder uitzondering geloven in de volgende elementen: 'Soerat Al Baqarah' (hoofdstuk; de Koe-de hoofdstukken in de Koran zijn genaamd naar een belangrijk gebeurtenis dat wordt vermeld in de verzen van een bepaald hoofdstuk)

285.' Deze boodschapper gelooft in hetgeen hem van zijn Heer is geopenbaard en ook de gelovigen, allen geloven in Allah, Zijn engelen, Zijn boeken en Zijn boodschappers, zeggende: "Wij maken geen verschil tussen Zijn boodschappers"; en zij zeggen: "Wij hebben gehoord en gehoorzaamd, Heer, wij vragen U vergiffenis en tot U is (onze) terugkeer"

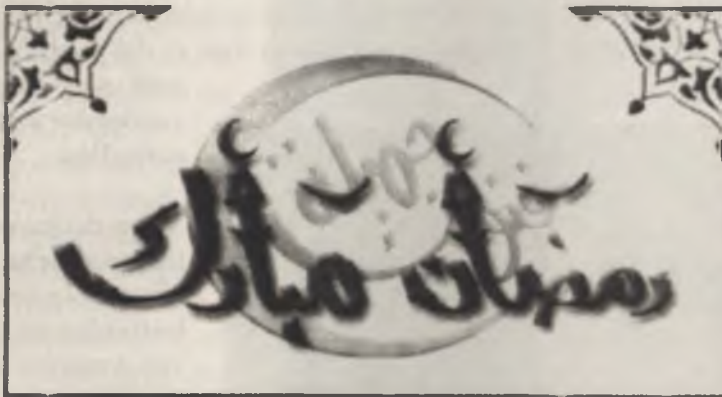
De vijf hoofdpilaren van de islam (zoals algemeen wordt aangenomen) zijn:

1- de unificatie: hiermee wordt de getuigenis bedoeld waarin men dus getuigt dat er slechts één enkele God is en dat Mohammad zijn apostel en dienaar is (net zoals Noach; Abraham, Ismaël, Isaak, Jacob, Jozef, Mozes, Aaron, David, Salomon, Zackarias, Ilias, Elias, Enoch

en Jezus)

2- Het gebed: Geen mens kan zich moslim noemen als hij de hoofdbebod van God niet naleeft; het gebed. Een overlevering van de profeet(VZM) zegt: hetgene een gelovige onderscheid van een niet-gelovige is het gebed. (Dezelfde hoofdstuk als hierboven: 238. Waakt over uw gebeden en het tussengebed en stelt u ootmoedig voor Allah. 239. Als gij in gevaar verkeert, bidt dan lopende of rijdende, maar wanneer gij veilig zijt, gedenkt dan Allah, zoals Hij u heeft geleerd, wat gij niet wist.).

3-Het vasten. Het vasten is een periode van één maanmaand dat elk jaar is opgelegd aan elke moslim. Het bestaat uit het zich onthouden van eten en drinken en sexuele betrekkingen van zonsopgang tot zonsondergang. Buiten deze beperkingen moet de moslim zich proberen te verbeteren. Het is een maand van zelfstudie waarin de moslim nagaat wat hij allemaal verkeerd doet en tracht zijn gebreken te verbeteren.(een goede alledaagse voorbeeld is

het roddelen; het is verboden voor een moslim om te roddelen, hij moet dan proberen zijn zonden weg te werken door heel veel goede daden te verrichten.)

Hoofdstuk ' de Koe '.

183. O, gij gelovigen, het vasten is u voorgeschreven, zoals het degenen die vóór u waren was voorgeschreven, opdat gij vroom zult zijn. 184. Voor een zeker aantal dagen zult gij vasten.

Maar wie onder u ziek is, of op reis, vaste een

aantal andere dagen - er is een losprijs voor degenen, die niet kunnen vasten - het voeden van een arme. Maar hij, die vrijwillig goed doet, het zal beter voor hem zijn. Het vasten is goed voor u, indien gij het beseft.

185. De maand Ramadaan is die, waarin de Koran als een richtsnoer voor de mensen werd nedergezonden en als duidelijke bewijzen van leiding en onderscheid. Wie onder u daarom deze maand beleeft, laat hem daarin vasten. Maar wie onder u ziek of op reis is, een aantal andere dagen. Allah wenst gemak voor u en geen ongemak, en opdat gij het aantal zult voltooien en opdat gij Allah's grootheid zult prijzen, omdat Hij u terecht heeft geleid en opdat gij dankbaar zult zijn.

4- De aalmoes: het geven van een aalmoes is ook één van de belangrijkste pillaren van de islam. Een heel duidelijke verwijzing hiervan in de Koran is: (hoofdstuk van de Koe: 261. De gelijkenis van degenen, die hun rijkdommen voor de zaak van Allah besteden, is als de gelijkenis van een graankorrel, die zeven aren voort-

brengt, in elke aar honderd korrels. Allah vermeerderd voor wie Hij wil; Allah is Alomvattend, Alwetend.

262. Zij, die hun rijkdommen ter wille van Allah besteden, en het besteden niet doen volgen door (anderen) te verwijten of te krenken, voor hen is er beloning bij hun Heer en zij zullen geen vrees hebben, noch zullen zij treuren.

263. Een vriendelijk woord en vergiffenis schenken is beter, dan liefdadigheid, gevolgd

door krenking. En Allah is Zichzelf genoeg, Verdraagzaam.

264. O, gij die gelooft, maakt uw aalmoezen niet waardeloos door verwijt of krenking, zoals hij, die zijn rijkdommen weggeeft, om op te vallen bij de mensen en hij gelooft niet in Allah en de laatste dag. Hij is als een gladde rots, die met aarde is bedekt, waarop een stortregen valt, welke haar kaal achterlaat. Zij hebben geen macht over wat zij verdienen. En Allah leidt het ongelovige volk niet.

265. En de gelijkenis van degenen, die hun rijkdommen weggeven, Allah's welbehagen zoekende en hun ziel versterkende, is als een tuin op hooggelegen grond, die bij regen tweevoudig vruchten voortbrengt. En als er geen regen op valt, dan is dauw voldoende. Allah ziet, wat gij doet.

266. Zou iemand uwer wensen dat er voor hem een tuin was met palmbomen en wijnstokken waardoor beken vloeien en waarin voor hem allerlei vruchten groeien, terwijl hij oud is en een zwak nakomelingschap heeft, en dat hem (de tuin) een vurige wervelwind treft en hem verschroeit? Zo zet Allah u Zijn woorden uiteen, op dat gij tot nadenken zult komen.

Degene die de aalmoes kan uitgeven is verplicht om 2.5% van zijn jaarlijks netto vermogen te spenderen aan de armen.

5- De pelgrimstocht: als laatste maar ook één van de belangrijkste pillaren in Islam is de pelgrimstocht naar Mekka waar alles is begonnen (dan heb ik het over Abraham en Ishmaël die het huis God's, dat als eerste werd opgericht door Adam, moesten heropbouwen en zuiveren voor de pilgrims). Hoofdstuk 'De Pelgrimstocht': 26. En toen Wij Abraham de plaats voor het Huis (de Kaaba) aanweezen zeggende: "Vereenzelvig niets met Mij, en houd Mijn Huis rein voor degenen die de rondgang verrichten en degenen die opstaan (voor gebed) en neerbuigen en zich ter aarde werpen. 27. En verkondig de bedevaart aan de mensen. Zij zullen te voet of op magere kamelen van verre tot u komen.

Een bijzonderheid betreffende de pelgrimstocht is dat het slechts verplicht is voor hem die het zich kan permitteren. Dus is het niet verplicht voor mindergegoede mensen.

De islam is niet zoals velen mensen tegenwoor-

dig denken een oppresieve godsdienst die uit is op onderdrukking van volkeren (op een macro schaal) of onderdrukking van zwakkere leden van een gemeenschap (microschaal). Allereerst moet men weten dat er geen druk bestaat in de godsdienst: hoofdstuk De Koe: 256. Er is geen dwang in de godsdienst. Voorzeker, het juiste pad is van dwaling onderscheiden; derhalve, hij die de duivel verloochent en in Allah gelooft, heeft een sterk houvast gegrepen, dat onbreekbaar is. Allah is Alhorend, Alwetend.

De islam is tegen het onwettelijk doden van een ziel. Wat er in New York is gebeurd is een niet-religieuze daad. Je mag dan ook heel extreem zijn in de islam, nooit zal er ooit aanvaard worden dat onschuldigen sterven.

Trouwens, men mag niet vergeten dat er bij de ontploffing vele moslims zijn omgekomen die daar werkten. Het is absoluut verboden voor éénder wie ook om vrouwen en kinderen te doden in oorlogstijd. Deze regel werd dus ook verschillende keren overschreden als men nagaat hoeveel vrouwen en kinderen gestorven zijn de torens.

Het initiatief van de terroristen is ook helemaal niet verzoenbaar met de islamitische ideologie. Nergens in de Koran staat er dat je zomaar een volk mag aanvallen zonder dat zij u eerst aanvallen.

Velen denken dat de terroristische daad een gevolg is van het buitenlands beleid van Amerika dat nadrukkelijk pro-zionistisch is (en ik verwijs dan naar hetgeen Bush zelf zei tijdens zijn verkiezingen dat hij de 'joodse vrienden' van Amerika zeker niet zal laten vallen),

maar daar kan ik niet op ingaan.

Betreffende Osama Bin Laden, de islam schrijft heeft heel strikte regels die je moet naleven wanneer het neerkomt op de rechten van een gast.

Zo is een moslim verplicht zijn gast tenminste 3 dagen en 3 nachten te voorzien van onderdak en voeding indien deze daarom vraagt. Alles wat deze termijn overschrijdt is een teken van barmhartigheid. Wanneer een ongelovig volk dan om de uitlevering vraagt van deze gast wegens bepaalde criminele feiten, dan kan dit slechts op basis van zeer duidelijke bewijzen die de schuld van de gast bewijzen.

Zolang de schuld van Osama Bin Laden niet wordt bewezen kan de gastheer (in dit geval de Taliban) hem niet uitleveren. In dit geval bevinden de Taliban zich nog steeds in de Sharia en zijn ze niet medeschuldig aan de mogelijke wandaden van hun gast.

De 'Heilige Oorlog' zoals de Jihad wordt vertaald betekent niet de oorlog in de eigenlijke zin van het woord, maar refereert naar de innerlijke strijd van elk individu tegen het kwade en het verderfelijke. De profeet Mohammad zei dat er

twee soorten Jihad zijn: de kleine jihad en de grote. De kleine jihad is de oorlog tegen de opstandige ongelovigen die de gelovigen hinderen in hun belijdenis (zoals het bezetten van Mekka bijvoorbeeld) of die de gelovigen uit hun huizen verdrijven of die uit zijn op de uitroeiing van de gelovigen. Alle externe bedreigingen op het leven van de gelovigen lokken een heilige oorlog uit. Hiermee wil ik duidelijk maken dat de islam een defensieve godsdienst is die niet uit is op het uitmoorden van andere volkeren of van anders gelovigen, maar die tegelijkertijd ook voorziet in de bescherming van diens volgelingen.

De islam is gebaseerd op kennis zowel wetenschappelijk en niet-wetenschappelijk. Alle mogelijke vormen van wetenschap vinden hun oorsprong in de Koran. Ik kan daarvoor verwijzen naar vele professoren die nadat ze hun

revolutionaire ontdekkingen hebben gedaan, geconfronteerd werden met de Koran die 1400 jaar eerder datgene dat zij ontdekten al gedetailleerd behandeld.

Zo bijvoorbeeld het verhaal van professor Alfred Croner, een specialist in geologie. De bedoeling is nu niet om alle professoren aan te halen

die zelf hadden toegegeven dat hetgeen in de Koran staat wel degelijk niet van menselijke aard is. De bedoeling is wel om te wijzen op de passieve karakter van de islam. Een karakter die de opkomst van een uiterst tolerante beschaving heeft waar gemaakt. Terwijl ze in christelijk europa alle joden trachtten te elimineren (zie inquisitie), leefden moslims, joden en christenen vreedzaam samen in het islamitisch spanje. Trouwens de grootste joodse filosoof Maimonides (volgens belangrijke rabbijnen

in Jeruzalem) was de discipel van één van de grootste moslim filosofen

(Ibn Roesjd- of Averroës). De Gouden eeuw van de moslim beschaving kende een hoogtepunt met de talrijke ontwikkelingen op verschillende vlakken (wiskunde, geneeskunde, chemie, aardrijkskunde etc.).

Ik ben ervan overtuigd dat geen enkele hoogstaande cultuur een product kan zijn van een onverdraagzame samenleving. Hetgeen ook zeer typerend is voor de islam is de drang naar kennis omdat men ervan uitgaat dat alle soorten exacte kennis leiden naar God. Daarom heeft de Mohammad (die zelf een ongeletterde was) (VZM) ook sterk de nadruk gelegd op de zoektocht naar kennis.

Een hoge beschaving onderscheidt zich in mijn ogen van een lagere door de graad van tolerantie, er is altijd iets dat je kan bijleren van een

ander volk. Maar dit mag niet rijmen met onvoorzichtigheid en nalatigheid. Ik kan nog lang doorgaan met bewijsvoering van mijn standpunt dat de islam helemaal niets te maken heeft met de terroristische aanslagen in Amerika, maar ik denk dat het nu wel duidelijk is.

Wel wil ik even terug komen op de vraag of de nationaliteit van een persoon iets zegt over zijn geloof. Ik ben absoluut tegen elke associatie van de islam met een nationaliteit. De islam is niet gebonden aan een natie, noch is elke onderdaan van een natie dat zich moslim noemt automatisch een moslim.

Een goede voorbeeld hiervan is Marokko! Omdat het zich een moslimstaat noemt, wil nog steeds niets zeggen dat het zo is. Dat men marokkaan is wil niet zeggen dat men een moslim is. In Marokko is het jodendom de tweede godsdienst in het land, je kan dus evengoed een jood zijn als een moslim. In Casablanca alleen heb je al meer dan 30 synagoges en beschikken zowel de joden als de christenen over eigen begraafplaatsen. Misschien iets om over na te denken in dit land dat zich democratisch noemt.

Ik denk dat het nu meer dan duidelijk is dat de islam een vredige godsdienst is die alleen maar uit is op de verering van één Godheid en het opdoen van kennis in alle sereniteit en broederschap.

De individuen die men tegenkomt en die zich een moslim noemen moet men elk op zich beschouwen en niet veralgemenen.

Fouad Gandoul.

---

ven, men zal zonder twijfel ook mij tot deze absurde figuren rekenen, en terecht, ook dat geef ik toe, maar ik probeer die beperking dan toch tenminste te overwinnen, nietwaar?) We zijn te laat! We zijn te laat! We gaan er allemaal aan.

Maar is dat wel zo? Kunnen we de wereld niet een klein beetje een betere richting geven, door gezamenlijk aan dat klein eindje touw te gaan hangen, dat daar nu zo heel alleen in een woestijn van cynisme haast omkomt van de dorst? Ik heb het hier niet over een passief gegeven: het spreekwoord "Hoop doet leven" is, lijkt me, achterhaald als we te doen krijgen met figuren die niet kunnen lezen, niet kunnen schrijven, maar wel een atoombom in de tuin hebben staan naast de petunia's en de rododendron. Nee, hetgeen we moeten doen, hetgeen waartoe we ons verplicht zouden moeten voelen, is ons volle gewicht gebruiken in een strijd tegen barbaars geweld enerzijds, en de dreiging van het militaire totalitarisme dat ons boven het hoofd hangt ander-

PONPON

"Maarten, Maarten! De derde wereldoorlog is begonnen!"

"Laat me gerust. Ik heb tweede zit."

Er is, zoals altijd, sprake van represailles: zolang iemand het gelag betaalt, is er geen sprake van een trauma; aldus luidt de felbezongen slogan van menig republikein, en hun in maatpak gewrongen appendices, die op hun beurt een heel leger continentale en niet zo continentale "chamcha's" achter hun felbegeerde cojones hebben lopen. Voor zover deze politieke meute beslissingen neemt die de volgende logica hanteren, "een barbaarse agressie, die we zullen beantwoorden met ons souveraine wapenarsenaal, is niet te dulden," kan ik in alle oprechtheid brullen dat we te laat zijn. Geef toe dat de versimpelde versie van de hierboven gegeven logica de gewone, piëteitsvolle Amerikaan de kans geeft om te stellen dat het de anderen waren, die het eerste schot afvuurden, en besef ook dat de cynische figuur aan de kant van de weg, die het gebeurde eerder als de enige mogelijke represaille van de politiek en economisch onderdrukten zal aanduiden, tenzij het een in stilzwijgen verpakte kapitalist betreft, ook alleen maar dat te zeggen zal hebben: richtingloos gekanker en gelukzalige passiviteit zijn zijn deel. Niet de idealistische beelden die ze soms aanhangen, maar juist alleen maar het perverse genoeg dat ze verkrijgen door juiste onheilsvoorspellingen te maken. (Toegege-

zijds. In een politieke wereld (Dylan) zijn er geen "goei" en geen "slechte" volkeren, evident, dat hoef ik u niet te vertellen. Minder evident is echter dat een staat, een land ook niet zomaar als misdadig kan bestempeld worden. Het enige uitgangspunt dat mij tussen de oren komt is het volgende: elke mens doet wat elke mens zou doen als hij deze mens zou zijn. Men veroordeelt de Palestijn zonder dat men de Palestijn IS. Men kan wel zeggen dat deze mens, in die situatie, hier, daarom en daarom en wegens schendig van principe 57, deelpartikel 67, paragraaf 10, schuldig is, maar heeft die veroordeling wel een ruggengraat? De "barbaar" die zijn vliegtuig te

pletter vliegt, uit geloofsovertuiging, uit liefde voor ZIJN wereld, weet-ik-veel waarom iemand zoiets zou doen, is niet minder dan de Amerikaan of Europeaan die ZIJN wereldje veilig gesteld wil zien: de redenering is dezelfde. Als beperkte goederen bezitten belangrijk is, zo belangrijk dat men er al altijd om heeft gemoord, geplunderd en verkracht, dan is een reactie tegen het ontnemen ervan (politiek) te begrijpen. Er zijn geen heiligen meer, en de herinnering aan zo'n mythe is vervaagd. Het mag dus duidelijk wezen dat elke vorm van geweld geëlimineerd dient te worden, of aangezien dit niet realistisch is, vermeden dient te worden. Vermeden. Men legde de nadruk op het laatste.

Het is echter ook duidelijk dat strictere defensie-plannen niet veel zullen uithalen, gezien we ten eerste kunnen stellen dat ze nooit waterdicht zullen zijn, en, in mijn ogen belangrijker, ze de bronnen van frustratie die tot geweldplegingen komen niet verwijderen. Men vliegt niet zomaar met heel zijn toe-

komst tegen een symbool, men kiest niet zomaar om te sterven. Men zal verwijzen naar moslimfundamentalisten, naar gebrainwashte soldaten... bon, maar hoe komen die mensen daar? Of dwingt men mij te geloven dat Allah ze daar heeft neergezet met zijn prachtige slogan "Ga voort en vermenigvuldigt u"? Of zal men verwijzen naar de politieke kopstukken en hen dé misdadigers noemen? In de politiek heeft alles een oorsprong. Alles. De beste observatie lijkt me, in verband met de recente gruweldaden, dat een cirkel altijd rond is. Geweld wordt beantwoord met nog meer van hetzelfde, en, gezien de televisie er ons toch van heeft verzadigd, -de gemiddelde vijftienjarige Amerikaan heeft 24.000 schietpartijen gezien op de televisie- kunnen we wel stellen dat we het beu zijn. Ik ben het, alleszins, beu. En u ook, want plots beeldt u zich het allerschattigste driejarige, Japanse meisje voor dat op een klein schommeltje zit, vergezeld door haar teddybeertje Ponpon, dat in een lichtblauw jurkje zoals zij er zelf een draagt geperst zit, en dit tafereel plaats u in de periode na 1940, en u weet best op welke streken in Japan ik bij deze doel.

Vertel me niet dat hebzucht onvermijdelijk is, dat oorlog een stuk van de mens is, dat een mens niet gewoon tevreden kan blijven met Ponpon, de beer.

Maarten Dierckx.

Geruchten en Gedachten, waarvan niet bewezen is dat ze niet waar zijn !

De Grote Proactieve daad

Het was nochtans een eenvoudig plan.

De zware ademhaling van de vice-rector overstemmend, concludeerde de rector dat de vele problemen waarmee de VUB de laatste jaren kampte, met deze *Grote Proactieve Daad* in één beweging van tafel geveegd zouden worden. Meer zelfs, de macht van de VUB zou zodanig toenemen dat zelfs Grote Smurf hen om toestemming zal moeten vragen wanneer hij een ommetje wil maken met Smurfin.

In de donkere oogjes van een van de aanwezigen brandde het verzen-gende vuur van de a a n g e k o n d i g d e macht, terwijl de grote witte snor van de schim tegenover hem schokkerig op en neer bewoog.

“En dat allemaal door deze vijf passagiers-vliegtuigen te laten neerstorten op de universitaire centra van Leuven (x2), Gent, Antwerpen en Louvain-la-Neuve!”

De vlammen in de haard werden weerspiegeld op het glanzende schedeldak van de spreker en leken het inferno waarnaar hij de wereld wou leiden, aan te kondigen.

De theatrale stilte werd verbroken door het lawaaierige ontwaken van de vice-rector. “Waar juwelen?”, stamelde hij binnensmonds vooraleer hij zijn ogen opende.

De rector keek vergenoegd de donkere kamer rond vooraleer hij zijn plannen verduidelijkte.

“Na een jaar van slapeloze nachten en halfwakende dagen, heb ik beseft dat er dringend werk gemaakt moet worden van de herpositionering van de VUB binnen het nationale en internationale onderwijs-landschap, en van mijn positie binnen de VUB. Ik kan het niet langer dulden dat honderden op hol geslagen studentjes zomaar mijn Burcht bezetten en mij de les proberen te spellen. Ik kan het niet meer dulden dat de VUB dreigt te verstikken in een door

het Katholieke Conglomeraat gedomineerd onderwijslandschap. We hadden inderdaad die Bologna-verklaring beter nooit ondertekend, maar gedane zaken nemen geen keer. We zullen het anders oplossen.

Ten tweede wordt het nu toch eindelijk eens tijd dat die interne hervormingen binnen de VUB doorgevoerd worden, zonder het gezeik, excusez le mot, te moeten aanhoren van dat langharig studentencrapuul en die enkele ideologische tuinkabouters die nog in onze eigenste rangen rondlopen.

De Sociale Raad, waar is dat nog goed voor?? We hebben geprobeerd met de workshops van het voorbije jaar hen een

zachte dood te laten sterven, maar dat is alsnog niet gelukt. Dan maar de zwaardere middelen.

Gebruik makend van het bliksemafleidend effect dat de op de universiteiten neergestorte vliegtuigen zullen hebben, kunnen we geruisloos de Sociale Raad ontmantelen.

En wat nog belangrijker is: we maken confrater Nicsken, voorsnog coordinator-ad interim van de Sociale Sector, financieel adviseur van de VUB en

privatiseren alles wat los en vast staat op de VUB. Omdat we de Sociale Sector in zijn geheel niet kunnen opdoeken, maken we vervolgens van Steven V de nieuwe coördinator. U kent hem wel, beste confraters: die in de kleur van de dood gehulde kerel die bij wijze van therapie zoveel mogelijk vergaderingen bijwoont van de Raad van Bestuur en de Sociale Raad en een intieme briefwisseling onderhoudt met zijn uitgebreide collectie lege whiskeyflessen. Hij zal als was in onze handen zijn."

De spreker liet een seconde lang zijn blik op een van de schimmen rusten, knipoogde naar hem, en vervolgde.

"Het diensthoofd van 'Dienst Huisvesting' heeft me nog deze hoogst interessante suggestie gedaan: waarom laden we de vliegtuigen niet vol met al de buitenlandse studenten van de VUB? Niet alleen verstaat men nooit wat ze

zeggen en ziet men hen in het halfdonker nauwelijks nog rondlopen -wat de veiligheid op onze campus uiteraard niet bevordert- maar bovendien hebben ze tegenwoordig nog het lef om te protesteren tegen onze zogenaamde 'discriminerende behandeling'! Dat we hen in de minst charmante der allerminst charmante kamers van het 'Ghetto Nieuwelaan' plaatsen, schijnt hen te storen.

Geen probleem confraters, we zetten hen, samen met die onuitstaanbare Brian die hen verenigt, op de doodsvliegtuigen.

Nu we toch bezig zijn.. Er valt me net nog iets te binnen waarmee we onze gigantische schuldenberg kunnen dempen! Waarom laten we geen vliegtuigen tegen het New-Yorkse World Trade Center vliegen? Al ons op voorhand in goud belegde geld zal letterlijk goud waard zijn wanneer de geld- en wisselmarkten instorten ten gevolge van de vernieling van het WTC!"

Onder de aanwezigen leek een zekere opschudding te heersen.

"Maar rector, wilt u nu werkelijk het symbool van

ons aller heilzame Kapitalisme offeren voor wat centjes?", reageerde de grote witte snor.

Na een moment van inkeer slikte de blozende rector zijn laatste suggestie in. "Laten we dat van New York maar vallen."

Dit was het moment voor de toekomstig Financieel Adviseur om respect af te dwingen en de situatie naar

zijn hand te zetten: "Beste confrater, het valt ook mij lastig juist het icoon van onze heerlijke samenleving te offeren, maar we offeren het voor het geld zelf, voor eigen winst met andere woorden! Dus laten we als het ware het Icoon met verdubbelde kracht uit haar as verrijzen! Waarom zouden we daar dan scrupules over hebben?" Tevreden bemerkte hij met deze retorische vraag iedereen overtuigd te hebben.

Na het overlopen van de praktische noodzakelijkheden (die onder de verantwoordelijkheid van niemand anders dan de Facilitymanager vielen), werd de vergadering afgesloten met een toost op de ongetwijfeld schitterende toekomst die de VUB zal hebben.

11 september. De telefoon op het bureau van de rector rinkelt. Trillend van paniek neemt hij op. De beelden van de ingestorte torens die CNN de wereld instuurde, staan op zijn netvlies gebrand.

"Wat is er verdomme gebeurd met die vliegtuigen die tegen de universiteiten moesten vliegen?"

"Mijnheer de rector, die buitenlandse studenten hebben de zelfmoordpiloten kunnen overmeesteren en hebben hen vermoord. Maar doordat de studenten zelf niet konden vliegen, zijn ze tegen het eerste het beste gebouw gevlogen nadat ze duizenden kilometers van de koers waren afgedwaald. Een van de vliegtuigen is tegen het Amerikaanse Pentagon gevlogen, van de andere hebben we niets meer gehoord!"

Luid vloekend gooit de rector de hoorn op de haak. Een zweetdruppel rolt van zijn glimmende hoofd.

Gustav.

Maverick

*Maverick [maevMrik] 1 On-
gemerkt kalf; 2 zwerver; 3 een-
ling, eenzame, onorthodox
(eigengereid) persoon, dwars-
ligger, buitenbeentje; dissident.*

Awel merci. Hij sloeg het woordenboek dicht en zette het op een plank die krakend nog wat verder doorboog. Belast met de zware literatuur van de hele Proust serie, drie bijbels en 'het verzameld werk van Shakespeare' maar dan in het Engels. De plank van notenboom kreunde en vroeg zich af hoe lang ze het nog zou volhouden, zo één meter en iets boven de grond opgehangen als een misdadiger, met een eeuwige (nu al zes jaar van die eeuwigheid) last op haar schouders. Zijn voet sliep, onder tafel, vastgesjord in een zwarte versleten schoen met een klompmodel.

Ha ha ha. Zei hij luidop. Zonder plezier, overigens. Het kietelde gewoon. Zijn lach werd stil en zijn mondhoeken plooiden vreemd schuin naar boven: een grimas. Hij keek in het raam voor hem. De lucht was grijs en de wolken plakten tegen zijn raam in diverse nuances grijs. De wachter, uiterst links op een schilderij van Haremszoon van Rijn, daar dacht hij aan. Zijn hele figuur: alleen grijs. En toch droeg hij duidelijk sokken die gemaakt waren van een andere stof dan

zijn hemdsmouwen.

Toen hij niet meer zo aandachtig keek zag hij een glimp van zichzelf. De grimas nog intact (de voet sliep verder). Een opgebruikte man, versleten tot op de draad. En nog zoo jong. Waar moest hij nu nog werk vinden??

Het enige wat hij kon: zwaaien met kunstwerken in een sjieke zaal en kletsen tegen de sterren op over de grootsheid van een prutser als Breughel. Die niet in was tegenwoordig, maar toch verkocht moest worden. Van de baas.

Een eigen mening hebben dat betekende ontslag. En hij ging. Hij zei het zelf te hebben genomen om zijn eer te redden. De weg naar wijsheid, naar inzicht, naar verlossing lag voor hem. Het was verborgen in oude boeken vol Latijn en moeilijke Griekse werkwoorden. Hij zou het nooit helemaal leren, maar kwam altijd nader tot U, mijn god, gelijk al uw kinderen...

Alles is ijdel en grijpen naar wind. Opnieuw een morgen aangebroken. Hij had per ongeluk een verfborstel in een kwak roze verf laten liggen. De haren stonden stijf overeind, maar jou smijt ik niet weg, makker. Hij legde hem bij de andere en keek teder naar de misvormde varkensharen. Nooit zou hij er een andere

kleur mee kunnen schilderen dan dat roze met een vleugje blauw erdoor gemengd.

Bah, zo een interessant couleur is het nu ook weer niet. Een schilderij dat hij zelf had geschilderd, op het veld, drie uur wandelen van het dorp, stond op de ezel en ontwaakte langzaam in het vaalgeel morgenlicht. De zon blies de kleuren leven in. En hij zag het veld van gisteren, met de zweetdruppels op zijn oogleden, hij kon ze bijna opnieuw voelen. De koorts, dat het juist moest zijn, precies dat intens geel en de maaier op de voorgrond, in absurde gele tinten gevangen, kon die dag, op dat schilderij zelf niet eens de kleuren van zijn eigen werktenu kiezen. Hij werd een zwetend stuk graanveld met een onophoudelijk zwaaiende zeis. Een symbool van de dood...

Zijn mantel wierp hij erover. Dat hij het niet meer zou zien. De verhoudingen klopten niet. En de kleuren waren overdreven. Hij dronk een glas bruin bier en at daarbij een snede oud brood. De korst was te hard om met zijn pijnlijke tanden op te knabbelen. Hij spuwde ze uit en dronk nog een glas. Het middel van Dickens tegen zelfmoordgedachten. Er ontbreekt iets... Ja, een sigaret. In walmen bracht hij de dag door.

Een tijd geleden, het moesten eigenlijk jaren zijn dat hij daar in de hut sliep, bij hen, degenen die lijdten. Een mijnschacht stortte in. Enkele mannen kwamen om. Bekeek de tekeningen van hoe ze werkten. Er waren twee standjes, één waar je in moest liggen en één waarin je recht kon staan. Hij sliep in een hut, op een mat en wou geen nieuwe kleren tot hij daar weg was. God hoedt zijn schapen.

Maar mensen zijn geen schapen. Integendeel, we hebben schapen nodig om te ontsnappen uit de grot van de machtige cycloop. Zijn oog verbrand met het vuur van Prometheus, liet hij ons niet zomaar gaan, we moesten ons onderaan de buik van een kudde

schapen vastgrijpen en... De cycloop stierf pas laat. Het had misschien eerder mogen gebeuren. Om zich zo te mengen in zijn leven. Zijn leven. Gij zult niet trouwen met uw nicht. Gebod nummer elf. En de oude had zich woest gemaakt en zijn eigen zoon het huis uitgezet.

Appelsien. Sien. En een stel kinderen die de zijne niet waren. Hij keek naar een tekening. Sien aan de haard, ze rookt een sigaar en haar haren zijn verward. Wie zou zeggen dat ze een h.r was, hoogstens wat versleten, aangevreten door de tand des tijds? Hij had mede-

lijden.

Is dat een christelijke deugd? ?

De bomen bogen zich in de weg. Hij zag ze staan en schreeuwen zonder een geluid. Oude mannen in een gekkenhuis, die net een aanval krijgen van epilepsie. En net voor ze helemaal voorover vallen, worden ze ruw achterovergetrokken door witte jassen. Wolken. De wachters die toe-

zien en overal zijn. Maar ze leven, die bomen. Hij keek omhoog en zag zwarte vlekken in de lucht, verblind door de zon. Vogels zouden het kunnen zijn, kraaien van een inktzwart, een oliezwart, een doods zwart... Zijn oren tuiten van twee kinderen die hem voorbijliepen. Ze keken naar hem en hij keek terug. Wat nu weer. Wie heb ik ditmaal vermoord? ?

Hij werd wakker, een morgen, in het gras en betastte zijn kleren, nat van de dauw. Wat een mooie morgen. Alleen de mens is er teveel aan. En meer in het bijzonder deze mens. Hij

voelde steken in zijn zij. Moet minder drinken. Maar dan komen de gedachten terug.... moet dus ook minder denken. Hij bekeek zijn buik. Wat rossig dons, twee tepels en een hoop kippenvel. Gooseflesh in het Engels. Ganzenhuid. En daaronder in rode vegen een naam. Nieuwsgierig boog hij zich over zijn eigen navel en staarde naar de naam die in rode letters in een boog schuin afdalend naar zijn lies, was geschreven. 'Paulus'.

Het was donker. Een laan met bomen. Liep daar geen weduwe, wiens man pas een maand geleden was gestorven en die daarom nog steeds in rouw gehuld liep? ? Met een gebogen rug en een gezicht verwrongen van de zorgen en van de kou? ?

Nee dus. Maar hij keek toch nog eens toen hij dichterbij was en zag alleen schaduw. De schaduw van één van de kromme mannen die zich diep voorover boog en zo bleef staan, gevangen in het maanlicht.

Maar hij zocht iemand, was iemand achternagelopen, was hij daar niet...? De andere, een grote figuur, mannelijk en geschrokken door zijn plotse aanwezigheid tussen de bomen. Dus je bent me achterna gekomen, waarschijnlijk om mijn terugkomst te smeken, maar ik kom niet terug.... We zijn het niet eens over kleuren

en daarom moeten wij elkaar nimmer weer zien en... hij verbleekte (maar dat zag je bijna niet in de nacht, en de maan kleurde zijn gezicht in een gedurend bleekgrijs) toen hij het mes zag. Zijn remedie tegen zelfmoordgedachten hielp niet tegen moordgedachten, naar het schijnt... In verwarring gingen ze uiteen, beiden een tegenovergestelde kant, als uiteengejaagde raven. Diezelfde avond voelde hij zijn ziel in stukjes vaneen vallen en ook een stuk van zijn oor viel eraf....

Beschaamd zat hij bij de anderen rond een grote kachel. Ze zeiden niets. Cipressen in de binnentuin. Duidelijk teveel gezopen. Maar hij begon opnieuw. En ze kronkelden over het witte linnen, duizenden takken in bruine strepen en spetters verf. En hemelen van een zon die stukken van zichzelf verliest, in miljoenen kleine maantjes.

De gloed in zijn hoofd verdooft. En dooft uit. Hij zwijgt en rookt.

Doet alsof hij soms zichzelf niet is. Krijgt juist op dat moment een aanval. Ach, het was alleen maar een bedenksel, een onnozel verzinsel, dit hele leven (dit hele verhaal) het heeft allemaal niks te betekenen. En boodschappers van Gods liefde zijn er genoeg. Hij schoot Paulus dood. En stierf zelf aan de verwondingen.

de Antichrist

Geachte Filosofie,...

Het menselijke denken wordt gekenmerkt door een ruime verscheidenheid. Buiten diverse leerstelsels van verschillende perioden van eenzelfde grote traditie, zoals de westerse denktraditie, worden tevens rijke verschillen vastgelegd in verhouding tot leerstelsels uit andere grote tradities zoals de oosterse denktraditie. Het programma wenst een algemeen overzicht te verstrekken van de grote stromingen en de grote interacties tussen deze stromingen, evenals de verschillende academische tradities die hieraan zijn verbonden. Het gaat om een samenwerking tussen onder meer de Vrije Universiteit Brussel, de Faculteit voor Vergelijkende Godsdienstwetenschappen Antwerpen en de Katholieke Universiteit Leuven.

donderdag 4 oktober 2001: Moraalfilosofie
Professor dr. Johan Stuy, Fac. LW, VUB

donderdag 11 oktober 2001: Oost-west interacties in perspectief-Comparatieve Filosofie
Prof. dr. Marc Campine, Comparatieve Filosofie, VUB

donderdag 18 oktober 2001
Een overzicht van de Oosterse filosofie
Prof.dr. Sh.A.Peel, Fa. Vergelijkende Godsdienstwetenschappen-BIST-Wilrijk

donderdag 25 oktober 2001
De arabisch-islamitische wijsbegeerte en het Westen
Prof.Em.dr. Hubert Dethier, VUB, titularis van de Sarton leerstoel 2001 Universiteit Gent

donderdag 8 november 2001
Arabische Filosofie: Ibn sina Avicenna
Dhr. Jules Janssens, Medewerker KUL & Leraar Hoofdstedelijk onderwijs Brussel

PRAKTISCHE INFO

Data: 4-11-18 en 25 oktober en 8 november 2001

Tijdstip: van 14u00 tot 17u00

Plaats: Campus Oefenplein, VUB

Prijs: 1.2000 Bef of 29,75 Euro

Prijs UPV-leden: 1.000Bef of 24,75 Euro

Studenten:Vrije Toegang

Inschrijvingscode: VR/19/01

Inschrijvingen via:

Tel: 02/629.27.50 (fax: 02/629.28.74)

Anti-globalisme

Volgende afspraak : 019 - Gent

Van 1 juli 2001 tot 31 december 2001 is België voorzitter van de Europese Unie. Dit zorgt er voor dat de strijd van de zogenaamde antiglobalisten (democratische globalisten of universalisten is een betere benaming) zich tijdelijk binnen onze landsgrenzen afspeelt. Op 6 september (S6) stapten al eens 1500 mensen op in Brugge om te protesteren tegen de internationale handelspolitiek van de EU. Twee weken later (S22) namen evenveel actievoerders deel aan het protest tegen de bijeenkomst van de ministers van economie en financiën (ECOFIN) in Luik. De dag ervoor was er -ook al in Luik- een vakbondsbetoging met minstens 10.000 mensen.

De volgende afspraak van de democratische globalisten is in Gent. Daar komen op 19 oktober de Europese staatshoofden en regeringsleiders bijeen in de Sint Pietersabdij. Wat de dames en heren daar precies gaan bespreken staat nog steeds niet vast. Maar de vergeldingsacties voor de recente terroristische aanslagen in de VS staan ongetwijfeld geagendeerd. De oproep van de vredesbeweging om in Gent te manifesteren voor een niet-militair Europees veiligheidsbeleid wordt hierdoor plots wel zeer actueel. Zij plannen hun acties in de namiddag. 's Morgens is er een scholierenbetoging gepland. Om 19u houden de verschillende organisaties (NGO's, de groenen, de rooien, de vredesbeweging, etc.) samen een optocht voor een sociaal, duurzaam en democratisch Europa.

Vrijdag 19 oktober Gent

16u - 't Zuid Wilsonplein: Een dam tegen het militaire Europa

19u - 't Zuid: Manifest voor een sociaal, duurzaam en democratisch Europa

21u - Baudelopark: Slotevenement

Info: belgium.indymedia.org ; www.d14.be ; www.o19.be ; vredesactie.ngonet.be

VO-Hoekje

Studiekring Vrij Onderzoek

Het principe van Vrij Onderzoek, gekoppeld aan vrijzinnigheid en humanisme, maakt het basisbeginsel uit van de Vrije Universiteit Brussel. Dit principe stelt, in één van zijn vele vormen, dat het denken zich niet mag onderwerpen aan dogma's, het wil m.a.w. het kritisch denken aanwakkeren.

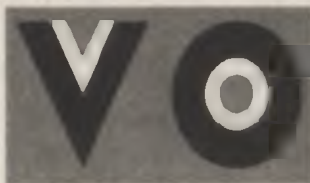
Studiekring Vrij Onderzoek (V.O.) tracht dit principe te actualiseren, te verdedigen en te ondersteunen aan onze Alma Mater en richt zich tot de gehele VUB-gemeenschap.

Algemeen opzet

Vrij Onderzoek wil deze doelstellingen in praktijk brengen door de organisatie en ondersteuning van activiteiten zoals discussies, lezingen, debatten, publicaties, filmvertoningen, etc. die in het kader van dit principe passen. Zowel aspecten van het dagelijkse als het minder dagelijkse leven kunnen hierbij aan bod komen.

Vrij Onderzoek wil een zeker maatschappelijk engagement aanzwengelen, dit zowel theoretisch als praktisch. Vrij onderzoek in de praktijk staat voor ons dus niet noodzakelijk gelijk aan vrijblijvendheid: wanneer de noodzaak zich voordoet durft Studiekring Vrij Onderzoek een standpunt in te nemen en haar activiteiten hiernaar te richten.

De studiekring is dus als het ware een discussie- en informatieforum, voor en door studenten, en dus in zekere zin een dienst naar de studenten toe.

Werkgroepen

We trachten mensen met gemeenschappelijke interesses samen te brengen in werkgroepen, die zich op een bepaald thema toespitsen. Dit loopt uiteen van filosofie, over politiek en actualiteit tot kunst en literatuur, wetenschap, etc. Deze werkgroepen vervullen een essentiële functie in de concrete werking van Vrij Onderzoek: door middel van allerhande activiteiten brengen zij deze thema's onder bredere aandacht. Deze werkgroepen hebben een zekere onafhankelijkheid maar daarentegen ook verantwoordelijkheid (relevantie, inhoud, ingesteldheid).

Vergaderingen

Elke maandag om 20u houden wij een vergadering in ons lokaal (naast het KulturKaffee, in gebouw Y'). Iedereen die geïnteresseerd is, is welkom.

Op 23 oktober organiseert de Studiekring Vrij Onderzoek een informatie-avond rond **de Islam**.

Sinds de gebeurtenissen van 11 september, bemerkt men dat de algemene houding tegenover de islam-cultuur fel veranderd is. De media refereert naar de Islam en het terrorisme in één woord. Hoe reageert de moslim-gemeenschap in België op de aanslagen, en op de wijze waarop de Koran wordt geïnterpreteerd?

Kwaliteit in het Vrij Beleid?!

Deze universiteit is een 15tal jaar geleden ernstig begonnen met één van de meest voraanstaande technieken om het onderwijs te verbeteren. Toen werd er vertrokken van een werkelijk zelfkritisch vertrouwen in de proffen. Men dacht toen dat studenten volwassen en normaal begaafd genoeg waren om te schrijven wat ze van de lessen en van hun proffen dachten. Dat er goeie en slechte proffen zijn is niet nieuw, ondanks didactiek en pedagogiek die nog steeds niet precies kunnen omschrijven hoe of waarom men goed les kan of moet geven, en in functie van welk student dan ook nog.

Wel, die slechte proffen trachtte men gewoon te verbeteren door ze te confronteren met hun belabberde wijze van lesgeven. Ze kregen de kritiek van de studenten te lezen en werden dan in de mogelijkheid gesteld zichzelf te verbeteren. Zoals zij onze taken en thesissen verbeteren met als doel dat wij iets zouden bijleren. Of zij er iets uit leerden is een andere zaak, maar geef toe als student, dat de bedoeling wel aangenaam klinkt. Het procédé is ontzettend interessant in de zin dat sommige heel strenge proffen die bvb gemiddeld 3/4 van de klas dikwijls buisden, maar toch de liefde van hun vak konden overbrengen, werden niet noodzakelijk door de studenten gebuisd. (Beulproffen met major buisvakken zijn er nu eenmaal overal) Andere proffen, die zich geen klop van hun wetenschap aantrokken of met slechte cursus of met hypersubjectieve examens of die constant zat of handtastelijk zijn of die gewoon geen les konden geven, enz. (vul zelf maar aan). Wel, die iets minder kwalitatieve elementen, die konden geconfronteerd worden met de harde koele realiteit van hun lesgeven. Dit kon zelf tot gevolg hebben dat die kleine onzuiverheden in hun stijl van het denken aan te wakkeren, konden worden gepurifieerd tot een kwalitatief en hoogstaande opvoeding, in alle pracht van de intellectuele rijkdom die het lerend verschijnsel met zich mee kan brengen.

De arme student wordt hard geconfronteerd met de realiteit, maar de mens zou een aangeboren

weerstand hebben tegen verandering en de 'prof', zelf geproclameerd tot Übermensch, blijkt aan deze alma extra uitgerust te zijn geweest met een tegen verandering vaste 'conserv'-actief (woord afgeleid van het rectoriaanse 'pro'-actief met tegenwerkende kracht). Neen, de echt slechte proffen blijven

meestal slecht, maar het is wel niet slecht als hij zou weten hoe slecht hij is. Toen de procedure uitkwam ontstond een intellectueel einde van de wereld, toen de meeste reptiloide proffen (deze fase ontstaat voor de dinosaurus fase zijnde het pensioen of emiraat van een prof) beweerden dat dat stomme idee om de mening van de studenten te vragen, als gevolg zou hebben dat de goeie maar strenge proffen, sowieso gebuisd zouden worden door de studenten. Alle argumenten die kunnen bedacht worden, werden door

die minder jonge generatie veruitwendigd, maar toch werden ze toen gescreend. De slechtste onder alle slechten (die het hevigst argumenteerden) waren sowieso toch vast benoemd, dus er kon toch niets aan veranderen en stilaan begint die tegenstribbelende generatie uit te dunnen. Wel, heel die procedure voor een actieve en positieve verandering, beste studenten, die is helemaal verkracht en verneukt. Het systeem werd zo ontwikkeld dat er zo weinig mogelijk profven gebuisd worden. En van de gevolgen van een buis kan er amper gesproken worden. Niet alles werd er reeds gedaan om de deelname van studenten zo laag mogelijk te houden, maar toch kan er van representativiteit onder geen enkele voorwaarde gesproken worden. Nog honderd

drieëndertig argumenten die maken dat er vandaag van kwaliteit in het Vrij beleid moeilijk sprake kan zijn.

Na deze korte historische schets zal de procedure in haar huidige vorm kort worden beschreven, waarna potentiële verbeteringen van de procedure zullen worden voorgesteld. Om de twee jaar wordt elke opleiding gescreend (dit jaar PO ESP LK RG.) Wettelijk moet dit slechts om de vier jaar, maar om de intentie tot verbetering te stimuleren besliste de VUB-overheid een intensifiëring door te voeren. Studenten gaan nu individueel worden gescreend. Dit betekent dat vanaf 2e kan. alle studenten, wanneer ze het beslissen, het recht hebben om die lijst in te vullen via intranet. Het is van het hoogste belang ingelogd te zijn en een VUB account te hebben. Verschillende onderdelen worden gescreend: de inhoud van de hoorcolleges, de didactische kwaliteiten van de lesgever, de aangeleerde praktische vaardigheden, het schriftelijk studiemateriaal en de bestede studietijd, en tenslotte:

de examens. Een doorsnee student aan deze vrije universiteit is gebuisd vanaf 50%. Tot hier kunt U volgen. Wel, voor de überprof geldt dit niet. Neen, een prof is pas gebuisd vanaf 33 op honderd. Ja, beste studenten, het is dan ook geen wonder dat de scores redelijk goed waren. Wat dan zelfs niet waar is, want de resultaten werden niet openbaar gemaakt.

De resultaten zijn geheim en niemand aan de VUB kent ze, behalve degene die ze berekent. Hij weet trouwens ook wie wat heeft ingevuld maar zweert daar nooit misbruik van te hebben gemaakt of te zullen maken. Vervolgens wordt de rector op de hoogte gesteld van de gebuisden, die bij de betrokken decaan worden geroepen. De prof krijgt dan ons commentaar in een mapje en mag zich daarover bezinnen. Hij wordt verondersteld samen met de decaan een 'verbeterings'-plan op te stellen. Iets

veranderen is met andere woorden facultatief. Tot daar de screeningsprocedure aan de VUB, beste studenten.

In feite lieg ik een klein beetje of druk ik me te diplomatisch uit. Ik lieg omdat er sinds dit jaar een revolutionaire verandering is gekomen in de procedure. Studentenaftgevaardigden in de opleidingsraden (als er al een bestaat en als er daar nog een student in zit, wat zeker niet overal zo is!) zullen voortaan op de hoogte worden gesteld van het aantal gebuisde proffen in zijn faculteit. Neen, dit is geen Kafka, dit is VUB kwaliteitszorg.

In Gent worden de resultaten van de proffen ad valvas uitgehangen. Men ziet ook dat er daar wel verbetering wordt geboekt. Hier wordt men aan de schandpaal genageld (no offense aan de dinosaurussenraad) als men zo vrij durft te denken.

Een tweede revolutionaire pioniersstap in de procedure is het feit dat een gebuisde prof, als hij dat zelf echt wil, in gesprek kan gaan met de klas die hem gebuisd heeft. Laat ons wel toegeven dat dit in bijna geen enkel geval opgaat.

En daar gaan opeens al die mooie waarden van permanent leren die hier aan de VUB en in Bologna zo tof klonken. Wel, dat permanent leren, geachte academici, verhindert het kunnen terugkijken op eigen handelen en fouten. Het doet pijn en is moeilijk, maar het is een noodzakelijk proces als men enige vorm van verandering wil kunnen bereiken. Nu wordt die mogelijk-

heid tot verbetering en tot eerlijk naar zichzelf kijken angstig tegengehouden, alsof men bang is van een verandering die de tot dan opgebouwde funderingen doet beven.

Kwaliteitszorg aan de VUB is voorlopig nog een grote grap. Bijna geen enkele student is op de hoogte hoe het zit, het is slecht georganiseerd, de deelname is beneden alle peil. Studenten vertrouwen de anonimiteit van het systeem niet, en

moesten ze de rest van de procedure kennen dan zouden ze weten dat de gevolgen nihil zijn. Anderzijds is het voor ons allen de unieke gelegenheid om te zeggen wat we denken.

Hoewel het voorlopig niets uithaalt is het toch extreem belangrijk. Proffen die door verschillende klassen jaar na jaar negatief worden beoordeeld zullen hoe langer hoe meer geconfronteerd worden met de noodzaak er iets aan te veranderen. Hoe meer studenten hun mening zeggen hoe representatiever of hoe reëler de uitslag. Studenten van PO ESP LK en RG ga er dus a.u.b. naar toe.

Na de ietwat kritieke aspecten van de procedure ter sprake te hebben gebracht kan het handig zijn om eraan te herinneren dat het doel is de proffen te helpen door ze feedback te geven. Het is niet de bedoeling te buizen, maar de proffen waarvan je denkt dat ze op de verschillende onderdelen geen positief resultaat verdienen moet je minder dan 3 op 10 geven.

Het feit dat de procedure zo zwak mogelijk werd opgesteld is dan ook geen puur toeval, maar ook geen regressieve overlevingsreflex van een groep die zichzelf zo hoog prijst dat ze naar eigen fouten van eigen handelen niet meer durft te kijken. Dat laatste heeft misschien soms een klein beetje mee gespeeld, maar het belangrijkste argument is dat de procedure absoluut geen functie heeft, maar verplicht wordt door de overheid in koppeling met de toekomstige accrediteringen.

Dat alle bolognaalisten (de pro's) de champagne chabrereren, Bologna komt en dus wordt accreditering gekoppeld aan interne en externe kwaliteitscriteria. In mensentaal: universiteitsstudenten moeten punten geven aan de proffen. Die punten gaan in de toekomst ook dienen om middelen toe te kennen aan de universiteiten.

Dus hoe minder gebuisde proffen hoe meer geld. Iedereen snapt dat een universiteit die zichzelf punten geeft, zichzelf zo weinig mogelijk zal buizen. Hierdoor zou men al die pikante kritieken over de zwakte en doelloosheid van de procedure meteen van tafel kunnen vegen. Kritiek heeft enkel een functie als het opbouwend is.

De oplossing is nochtans eenvoudig: een dubbel systeem invoeren.

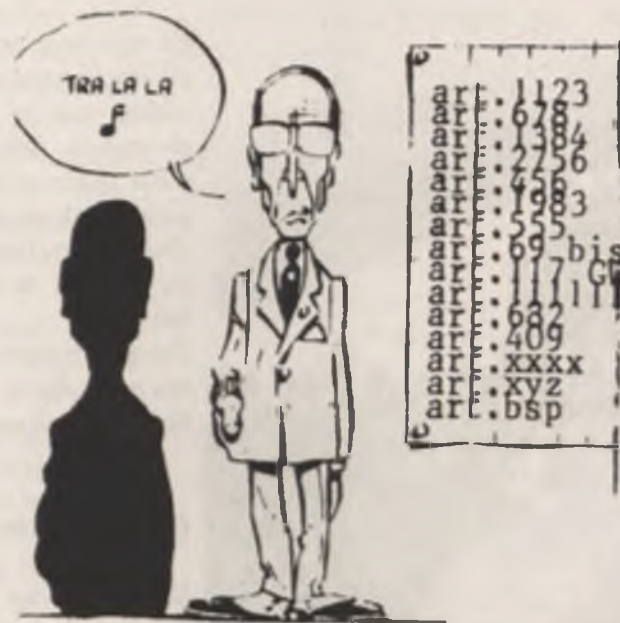
Eén audit die zou dienen voor erkenning en een andere audit met als doel het systeem, de proffen, de lessen en de kwaliteit van het onderwijs te verbeteren. Uiteraard zullen de studentenafgevaardigden via hun officieel orgaan BSV de procedure met het grootste genoegen verder uitwerken en voorleggen aan hun achterban, zijnde de studenten.

Studenten zijn mensen,

met een mening, met respect voor diegenen die hen willen onderwijzen, zolang deze laatsten ook respect vertonen en hen erkennen als vrije denkende mensen.

Vrije meningsuiting lijkt geen eenvoudige zaak aan de universiteit van het Vrije Onderzoek, vooral niet als het over de mening van studenten over hun proffen gaat. Van zodra het beleid zal inzien dat er nog echt iets aan kwaliteitszorg kan worden gedaan door een dubbele procedure te gebruiken, zal niet enkel de zelfwaarde van de studenten worden hersteld, maar ook de kwaliteit van de docenten geoptimaliseerd.

Gezien het doel van de procedure zich zou beperken tot een signaalfunctie kan men bvb ook voorstellen dat een prof vanaf 50% wordt gebuisd. Indien dit bij herhaling gebeurt, kan er gedacht worden aan het invriezen van de upgrades van de proffen. U weet misschien dat een prof om de vier jaar ongeveer 4 keer kan 'upgraden' naar een hoger stadium. In de stijl gewoon hoogleraar, prof, meester prof, super

meester hoog prof van de dood, enz. Ook gebuisde proffen kunnen vandaag probleemloos upgraden, wat uiteraard gepaard gaat met een solide salarisverhoging. Al trekt hun cursus op niks, komen ze nooit naar de les, vertellen ze over hun vakantie en hun poes in de les, zuipen ze zich te pletter voor, tijdens en na de les, geven ze punten op de diepte van een decolleté,

en voelen ze eigenlijk geen liefde voor hetgeen ze doen; awel, zelfs dan kunnen ze upgraden. Het lijkt nochtans logisch dat een gebuisde prof niet de nodige kwaliteiten bezit om in graad te stijgen.

Deze zinnen lezen zal bij een aantal proffen waarschijnlijk wel enkele haren ten berge doen rijzen. De idee is niet om het onmogelijk te maken voor de prof om nog ooit een graad te behalen. Men zou de procedure van upgraden kunnen invriezen tot er weer een positieve evaluatie zou komen. Uiteraard zou hier met een gemiddelde van de verschillende onderdelen kunnen gewerkt worden.

Adviezen in de richting van verhoging van de kwaliteit van de 'kwaliteitszorg' aan de VUB werden er reeds met hopen gedaan. Los van alle problemen die er bij de procedure an sich kunnen worden aangewezen, moet er worden onderstreept dat de commissie die bevoegd is om deze materie te verwerken, op een voorbeeldige, democratische en oprechte wijze functio-

neert. Het is de complexiteit van het gegeven en de druk, zowel vanwege het professoraat, als vanwege de overheid die maken dat de effectiviteit van de procedure momenteel nog te wensen overlaat. Voor een keer dat een administratie in het rectoraat goed functioneert en studentvriendelijk werk levert, kan er toch ook eens iets van gezegd worden.

En er is nog veel werk. Dit artikel heeft als doel zowel student als prof bewust te maken van de voor- en nadelen van de procedure. Om de kwaliteit te verhogen moet iedereen eerst weten waarover het gaat. Al deze problemen worden fictief als eenieder bewust het proces doorloopt en oprecht de ander probeert iets bij te brengen.

Omdat mensen zouden kunnen ageren ten bate van de vooruitgang van de kwaliteit van het onderwijs.

Conclusie Studenten

Studenten van PO ESP LK en RG

Geef punten aan je proffen.

Zeg eerlijk wat je van hen denkt.

Probeer ze te helpen beter les te geven, te examineren, zich te gedragen, cursussen samen te stellen, hun taken beter te verdelen, de kwaliteit van hun lessen te verhogen, ...

Een prof is gebuisd vanaf 33% gemiddeld.

Gebuisde proffen lezen alle geleverde kritieken.

Wees dus volwassen en constructief.

Je kan punten geven op verschillende onderdelen van het vak, concentreer je dus goed op wat er gevraagd wordt.

De wijze waarop je je kritiek formuleert, zal er voor zorgen dat je docent er al dan niet iets aan zal hebben.

Als je het goed vond of er niets constructiefs aan toe hebt te voegen, doe dat dan ook niet.

Denk na, en neem je tijd.

Doe dit serieus. Respecteer je proffen. Ze kunnen je waardevolle schatten van kennis en kunde aanleren.

Groz Stietilaw

REQUIEM FOR A DREAM

(Also known as: Delusion Over Addiction)

Een film vergelijkt de levens van Sara Goldfarb, een eenzame, tv verslaafde weduwe, en haar zoon Harry, zijn vriendin Marion en zijn vriend de drugdealer Tyrone. Nadat ze te weten komt dat ze zal verschijnen op een tv quiz,

probeert Sara af te vallen zodat ze terug in haar mooiste rode jurk past, en ze geraakt verslaafd aan dieetpillen. Ondertussen, shotten Harry en zijn vrienden hero en coke, waarna we getuige zijn van de desastreuze gevolgen en de neerwaartse spiraal van hun leven ten gevolge van hun drugmisbruik.

Drugs. They consume mind, body and soul. Once you're hooked, you're hooked. Four lives. Four addicts. Four failures. Doing their best to succeed in the world, but failing miserably, four people get hooked on various drugs. Despite their aspirations of greatness, they succumb to their addictions. Watching the addicts spiral out of control, we bear witness to the dirtiest, ugliest portions of the underworld addicts reside in. It is shocking and eye-opening but demands to be seen by both addicts and non-addicts alike.

Presentatie door de Studiekring Vrij Onderzoek:

Dinsdag 09-10-01 (20u)

Aula of gebouw D (nieuw gebouw)

De Moeial

Tweewekelijks studententijdschrift van de VUB in samenwerking met het Brussels Studentenvereniging, Studiekring Vrij Onderzoek en Dienst Cultuur. Ons redactielokaal bevindt zich naast het KulturKaffee

Pleinlaan 2, 1050 Brussel
tel: 02/629.23.38
fax: 02/629.23.37
mail: moeial@vub.ac.be

Coördinator
Mauger Mortier

Vice-coördinator (a.i.)
Pieter Dehon

Secretaris
Pieter Vissers

Penningmeester
Wouter Devriese

Lay-out
Mauger, Wouter, Pieter D. Nick, Brian

Redactie
Mauger, Wouter, Nick, Pieter D. Uti

Studiekring Vrij Onderzoek
Ruth, Yvan, Frederik, Maarten, Herman, Jan, Kenno, Hazel

Medewerkers
Stefan, Nick, Uti, Griet, Brian, Maarten, Pieter B, Maartje, Jasmin, Anne, Fouad

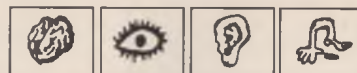
Abonnementen
Storten op rek.nr.001-1386975-48
met vermelding abo
Gewoon abo: 333 Bf
Steunabo: 1000 Bf

Verantwoordelijke uitgever:
Domenico Vaccaro
Pleinlaan 2, 1050 Brussel
Oplage: 2500ex.

De redactie is niet verantwoordelijk voor publicaties van het BSG, VO en Dienst Cultuur

de kultuurkrant

trefcentrum Y' - dienst cultuur (02)629.23.25 <http://www.vub.ac.be/cultuur>

CONCERT

DONDERDAG 04 oktober 2001-Kultuurkaffee, 22u, inkom gratis

La Campagne des musiques a Ouïr (F)

Christophe Monriot: alt- en sopraansax, buis, zang, melodica, Ierse fluit, megafoon en perimpingin
Denis Charolles: percussie, gehuil, zang, gieter, claxon, graveel, klaroen en manivelle.
Cyrille Serge: baritonsax, bassax, zang, klarinet en soufflements

DJ: Herr Seele

Het taaltje van deze virtuozen valt moeilijk te begrijpen. Hoe vertaal je bijvoorbeeld de groepsnaam van de openers van het KK-concertseizoen? De landelijke troep van muziekjes om van te genieten? Zoiets, maar dan met kamerbrede smile en met swingende knieën. Met hun indrukwekkend aantal instrumenten bricoleert la campagne een geheel eigen mix van free jazz, bucolische blues, walsen en fanfaremuziek. Los uit de pols maar met kennis van zaken; het is niet zomaar dat het tijdschrift Jazzman in de wolken was over hun cd uit 1999. Wees niet verbaasd kammetjes en andere gebruiksvoorwerpen als instrument gebruikt te zien, plots flarden meezingers of Michael Jackson te herkennen. Deze heren zien het ruim.

DONDERDAG 11 oktober 2001-Kultuurkaffee, 22u, inkom gratis

Doble Impacto (CUBA)

WELCOME DAY: DE VUB ALS MULTICULTURELE UNIVERSITAIRE GEMEENSCHAP

Walfrido Hernandez: percussie, zang
Wilfredo Hernandez: conga's, zang
Juan Carlos Rosquete: lead vocals, sax
Fania Rodriguez: keyboard, zang
Janvier Arenas: piano, bas

DJ: Global Beats

foto: André Lambeek

Doble Impacto onderscheidt zich van andere salsa-groepen, niet alleen door zijn kleinere bezetting, maar ook door zijn eigen stijl en composities. Verschillende Caraïbische ritmes, waaronder: de Cubaanse 'son', de Dominicaanse 'merengue', de Columbiaanse 'cumbia' en de 'salsa' behoren tot het repertoire. Elk optreden is een unieke gelegenheid om de exotische feeststemming te proeven. De invloed van de Caraïbische muziek is de voorbije jaren in Europa sterk toegenomen. Doble Impacto is meegeëvolueerd tot één van de beste groepen in België. Traditiegetrouw organiseert forstis (FOREign Students Information & Integration Service) de jaarlijkse "Welcome Day", ter verwelcoming van de nieuwe VUB-studenten uit alle hoeken van de wereld. Elk jaar strijken ruim 150 nieuwe buitenlandse studenten neer op de VUB, om één van de engelstalige postgraduaat-programma's te volgen, of een doctoraat te behalen. Met het hoogste percentage buitenlandse studenten in Vlaanderen vormt de VUB de universiteit bij uitstek om de wereld te ontmoeten. De "international foodfair" het concert en de fuif vormen de feestelijke afsluiting van deze dag. **Voor meer info forstis@vub.ac.be of 02/629 23 69.**

CONCERT

DONDERDAG 18 oktober 2001-Kultuurkaffee, 22u, inkom gratis

Moiano (B)

Peter Lesage: rhodes, moog, wurlitizer, klarinet, zang
Maxime Lenssens: drum
DJ/MC Gus: dj, lyrics
Melissa & Sibyl Jacobs: zang
Krewcial: zang

DJ: Break The Silence

<http://www.moiano.com>

Moiano's mellowe soul-hiphop-drum'n bass wordt u gebracht door muzikanten die van vele markten thuis zijn. Drum-autodidact Maxime Lenssens toerde niet alleen door Afrika met Zap Mama, hij sloeg ook bij Mambo Chillum, Axelle Red en Jeroen Van Herzele zijn slag.

Peter Lesage heeft gewerkt met dj 4T4's Magic Ballet Ensemble en hanteerde de keyboards op Krewcial's debuutalbum. Die laatste kent u net zoals Gus dan weer van The Hop op Studio Brussel. Na de 'Putain putain'-cover en de EP's 'It's time' en 'Keep my heart with it', is de band u hierdoor en door hun optredens op de zomerfestivals al bekend, dan lijken verdere aansporingen overbodig. Als u hun werk nog niet kent, kijk even naar hun site en weet dat u als groovevriendelijke gewoon aanwezig moet zijn.

QUIZ

MAANDAG 08 oktober 2001-Kultuurkaffee, 20u, inkom gratis

De French Quiz

Presentatie: Chris Dusauchoit
Vaste panelleden:
Luc Devos & Axl Peleman
Gastpanelleden: Rick De Leeuw (Tröckener Kecks), Peter Slabbynck (Red Zebra), Jan de Campenaere (Venus in Flames), Darling Nikkie

foto: VRT studiobrusseel.be

Winnen is belangrijker dan deelnemen, maar in French Quiz, de muziek-quiz van Studio Brussel, moet de jacht mooier zijn dan de vangst. De zoektocht naar het juiste antwoord is tien keer interessanter dan het vinden ervan. Quizmaster is Chris Dusauchoit en hij zet, in de rol van volstrekt onrechtvaardige rechter, de teams van Luc De Vos en Axl Peleman tegen elkaar op. Beide aanvoerders brengen wekelijks een andere, uit de muzieksector bekende gast mee en de bedoeling is dat ze het vijf rondes met elkaar uithouden.

THEATER

WOENSDAG 17 oktober 2001-zaal boven de ijskelders, VUB
ingang Waverssesteenweg 1015, 20u, inkom 250 BEF (6,19 EUR)

Omi Mouna

Mohsen El Gharbi: acteur
Moustafa Ben Messaoud: etnische muziek
Bart De Wilde: regie
Hilde Droogné: dramaturgie
Nik Haninckx: decor
Nik Haninckx & Beeldenstorm: productie

'Omi Mouna' is de titel van een solo gespeeld door Mohsen El Gharbi. Omi Mouna is de naam van zijn achtergrootmoeder. In Tunesië wordt een oma 'omi' genoemd uit respect. Ze herinnert zich amper wanneer ze voor het eerst die titel kreeg. Zo raakte ze gewend aan dat leven.

Mohsen El Gharbi trok naar Tunesië, waar hij Omi Mouna ontmoette. Op die manier beantwoordt hij aan de roep van zijn voorouders, die als nomaden over de bergen naar Tunesië afzakten. Rusteloos reist hij tussen Noord en Zuid op zoek naar wie hij ook al weer was.

EXPO

05.09 -> 16.10.2001 (werkdag ts. 11u & 17u) - GalerY

Out of Control

foto: An De Smedt

Een uniek project waarbij alle afgestudeerden (2000-2001) van de kunsthogeschoolen van Vlaanderen uitgenodigd worden hun werk te tonen. Weg uit de beschermende cocoon van de school, eindelijk op vrije voeten en compleet "out of control" geven wij deze kunstenaars de ruimte om zich vrij te kunnen uiten en de confrontatie aan te gaan met hun leeftijdsgenoten-kunstenaars. Op die manier ontstaat een bruisende mix van verschillende kunstvormen zoals schilderkunst, drie-dimensionale kunst, glaskunst, fotografie, animatie, juweelkunst, mode, keramiek, grafiek,...

De tentoonstelling vindt plaats op verschillende plaatsen op en rond de campus van de V.U.B.:

• GalerY • de grasvelden van de campus zelf • De zaal boven de ijskelders, Waverssesteenweg 1015, Oudergem

04.10 -> 22.10.2001 (werkdag ts. 11.30u & 17u) - Gebouw Y

Creatieve Ateliers

Naar jaarlijkse gewoonte start de Dienst Cultuur het nieuwe academiëjaar op creatieve wijze met een tentoonstelling, waarbij werk van het voorbije jaar wordt getoond.

De vernissage heeft plaats op donderdag 4 oktober 2001 om 19u in gebouw Y. De tentoonstelling loopt tot en met 22 oktober 2001. Op deze vernissage zijn alle monitors aanwezig en kan je op een gezellige manier nader kennis maken en inlichtingen vragen en inschrijven.

De creatieve ateliers hebben wekelijks plaats, behalve tijdens vakantieperiodes.

Plaats: GalerY, inschrijven vanaf 4 oktober 2001

Prijs voor een gans academiëjaar:

Studenten & personeel: 1.500 BEF

Alle anderen: 3.000 BEF

Inlichtingen: 02/629.23.25

e-mail: rhebbeli@vub.ac.be

CREATIEVE ATELIEREN

DONDERDAG 04 oktober 2001-gebouw Y, 19u, inkom gratis

De creatieve ateliers openen weer de deuren. Je kan de verschillende atelierruimtes bekijken en je vrijblijvend informeren bij de monitors. Definitief inschrijven kan natuurlijk ook. Wij verwachten je in Gebouw Y.

Zwart /Wit fotografie

Onder het motto 'niets moet, alles kan' creatief bezig zijn met fotografie en je beelden dat ietsje meer geven: elk op zijn manier en op zijn niveau. Dit is de essentie van het atelier fotografie waarin de basisbeginselen, van opname tot afdruk, van de zwartwitfotografie worden bijgebracht. Een cursus zowel voor beginners als gevorderden als ze maar over de nodige dosis creativiteit en doorzetting beschikken.

MONITOR: PIETER PLASSCHAERT

AFSPRAAK OP DONDERDAG VAN 19U TOT 22U

Digitale fotomanipulatie

De huidige technologische mogelijkheden brengen de elektronische "donkere kamer" binnen ieders handbereik. Meer en meer foto-amateurs zien de voordelen van de digitale fotografie en schakelen van de "natte doka" over naar de "elektronische". Hoe werkt deze elektronische doka? Hoe hanteer je bewust bepaalde technieken? Hoe scan je beelden in? Hoe laat je fotografie de bovenhand halen op technische hoogstandjes? In dit atelier bekijken we het digitaal proces vanuit fotografisch standpunt. Hoe kan de computer mijn fotografie een meerwaarde geven en niet omgekeerd!!!

Deze cursus beoogt voornamelijk een initiatie in de basisbegrippen en -werkwijzen van Adobe Photoshop; een soort gebruiksaanwijzing van de elektronische doka. In een volgend stadium leggen we het accent op de 'fotografie' en leren bewust bepaalde technieken toepassen in functie van een bepaald concept. In principe is deze cursus voor iedereen toegankelijk. Een minimale kennis computer (mac) en fotografie zijn nodig; een creatieve geest en een kritisch oog zijn onontbeerlijk.

MONITOR: PIETER PLASSCHAERT

AFSPRAAK OP MAANDAG VAN 19U TOT 22U

De Zangfaculteit

Al wie een (al dan niet stille) zangambitie koestert kan die tot volle ontplooiing laten komen bij 'De Zangfaculteit'. In het repertoire vind je naast de traditionele ook meerstemmige en internationale studentenliederen uit alle tijden. Verder zingen we originele composities en zwerige liederen vanaf de middeleeuwen tot nu. Dit wil nog niet zeggen dat je een volleerd zanger met een schat aan muzikale voorkennis moet zijn om mee te doen. Iedereen die graag zingt is van harte welkom.

DIRIGENT: JAN GOOVAERTS

AFSPRAAK OP DINSDAG VAN 19.15U TOT 21.45U

INFO: RITA VAN MOLL (02/629 26 61)

Modeltekenen

De bedoeling is niet het modeltekenen aan te leren zoals dat op een academie gebeurt. Hier krijgt iedereen gelegenheid het tekenen op zijn manier te beleven en het model te benaderen vanuit zijn eigen sensibiliteit. Een voorafgaande vorming op teken- en schilder gebied is zeker geen vaste vereiste. Wat beoogd wordt: de verruiming van het visuele en de mogelijkheid die om te zetten in beelden, coherent met de visie en gerealiseerd in een bewuste en gefundeerde beeldtaal.

MONITOR: OSWALD KUIJKEN

AFSPRAAK OP DONDERDAG VAN 19 TOT 22U

Theateratelier

Het theateratelier mikt vooral op het ontdekken en uitbuiten van je mogelijkheden, eerder dan het doorspelen van een aantal technieken (waar je in het hedendaags theater toch al niet ver mee komt). Het spelplezier staat voorop: ook al is het serieuze, zware kost, toch moet het lekker zijn.

MONITOR: RONALD GEERTS

AFSPRAAK OP MAANDAG VAN 19U TOT 22U

Muziekatelier

Begeleid repeteren biedt de mogelijkheden om je vaardigheden als groepslid te vergroten, zowel in het repetitiekot, op het (vrij) podium als achter de schermen. Speciaal voor de muzikanten en bands die eindelijk eens naar buiten willen komen.

MONITOR: JURGEN SURINCKX

AFSPRAAK OP MAANDAG VAN 19U TOT 22U

Het Klassieke Ensemble

Het Klassiek Ensemble staat open voor alle musicerende VUB-sympathisanten. Door het aanbieden van verschillende formaties kunnen geïnteresseerden altijd ergens aan bod komen, ongeacht muziekvoorkeur, niveau of tijd die zij aan hun hobby kunnen of willen besteden. Het VUB-ensemble staat ok in voor ons universitair orkest in symfonische bezetting. Het repertoire gaat van klassiek tot hedendaags. Maar «VUB-ensemble» staat ook voor onze kleine ensembles; gitaar, klarinet, viool, e.a.; die deskundig begeleid wordt.

VOOR VERDERE INFORMATIE: RITA HEBBELINCK,

DIENT KULTUUR, 02 629 23 25

